

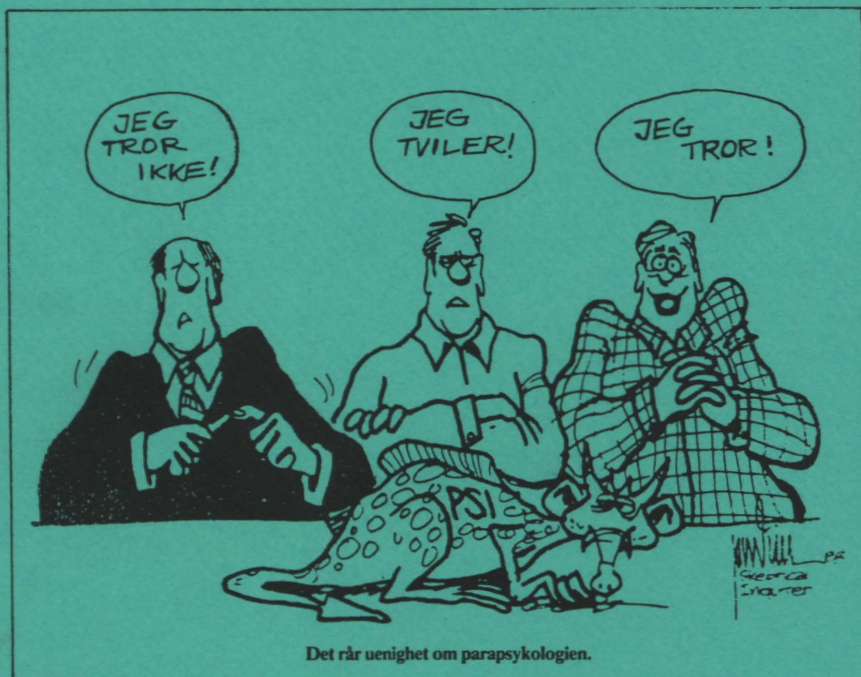
NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

NR. 1 • 91

Det råer uenighet om parapsykologien.

* PARAPSYKOLOGI * UFO * MONSTERE *
* ARKEOASTRONOMI * BAMSE FRA ROMMET *
* NEW AGE * KREASJONISME * AKUPUNKTUR *
* MED MYE MER ...

JAMES RANDI ER VERDENS FREMSTE EKSPERT PÅ HUMBUG
KOMMER HAN TIL NORGE I ÅR ?

NIVFO

NORSK INSTITUTT FOR VITENSKAPELIG FORSKNING OG OPPLYSNING (NIVFO)

NORWEGIAN INSTITUTE OF SCIENTIFIC RESEARCH AND ENLIGHTENMENT

Medarbeidere i CSICOP ass. of the CSICOP

Paul Kurtz, Chairman
(professor of philosophy, SUNY at Buffalo)
Kendrick Frazier
(science writer, Editor, *THE SKEPTICAL
INQUIRER*)
Lee Nisbet, Executive Director
(professor of philosophy, Medaille College)

FELLOWS

James E. Alcock
(professor of psychology, York Univ.)
Isaac Asimov
(science writer)
Irving Biederman
(professor of psychology, SUNY at Buffalo)
Brand Blanshard
(professor of philosophy, Yale)
Manno Bunge
(professor of philosophy, McGill Univ.)
Bettie Chambers
(Executive Director, American Humanist Assoc.)
Milbourne Christopher
(magician, author)
F. H. C. Crick
(Salk Institute for Biological Studies)
L. Sprague de Camp
(science writer, engineer)
Bernard Dixon
(European Editor, *Omni*)
Paul Edwards
(Editor, *Encyclopedia of Philosophy*)
Charles Fair
(science writer)
Anthony Flew
(professor of philosophy, Reading U., England)
Yves Galilret
(Exec. Secy. l'Union Rationaliste)
Martin Gardner
(author, critic)
Stephen Jay Gould
(Museum of Comparative Zoology, Harvard)
C. E. M. Hansel
(psychologist, Univ. of Wales)
Sidney Hook
(professor emeritus, philosophy, NYU)
Ray Hyman
(professor of psychology, Univ. of Oregon)
Leon Jaroff
(Managing Editor, *DISCOVER*)
Lawrence Jerome
(science writer, engineer)
Philip J. Klass
(science writer, engineer)
Marvin Kohl
(professor of philosophy, SUNY at Fredonia)
Edwin C. Krupp
(astronomer, director, Griffith Observatory)
Lawrence Kusche
(science writer)
Paul McCready
(scientist/engineer, AeroVironment, Inc.)
David Morrison
(professor of astronomy, Univ. of Hawaii)
Ernest Nagel
(prof. emer. philosophy, Columbia)
James Oberg
(science writer)
W. V. Quine
(professor of philosophy, Harvard)
James Randi
(magician, author)
Carl Sagan
(professor of astronomy, Cornell)
Evry Schatzman
(President, French Physics Association)
Thomas A. Sebeok
(anthropologist and linguist, Indiana Univ.)
Robert Shaffer
(science writer)
B. F. Skinner
(professor of psychology, Harvard)
Marvin Zelen
(statistician, Harvard)
Marvin Zimmerman
(professor of philosophy, SUNY at Buffalo)

INNHold

Redaksjonens side	3
Parapsykologi	4
U F O	9
Monstere på stranden	12
To nye UFO-grupper dannes i USA	13
Gulf Breeze - oppfølgelse	15
En test av paranormale evner ..	17
Polsk akupunktur	18
Arkeoastronomi	19
Rombansen	21
Kreasjon: isme	22
James Randi til Norge i år?	23
UFO i Vanylven ?	24
Et spørsmål om tid	25
FAKTA	26
Lesernes sider	27
UFOer over Danmark bind II ...	28

ABONNEMENT PÅ NIVFO BULLETIN BESTILLES
VED Å SENDE INN KR 100,- TIL:
NIVFO, Postboks 9, 7082 KATTEM

POSTGIROKONTO: 0814 3469574

UTKOMMER MED FEM NUMMER PR ÅR

Ansvarlige redaktører:

K Stenødegård og Jan S Krogh

NIVFO-Bulletin er et kritisk forum for
pseudovitenskap og litteratur

REDAKSJONENS SIDE

GODT NYTT ÅR!

Er populært det samme som verdi-fullt? I praksis kan det ofte se slik ut. Mange har undret seg over hvordan f.eks. Adolf Hitler kunne komme til makten ved frie, demokratiske valg. En av dem som har reflektert over dette spørsmålet er den danske journalisten Per Borggaard. I Willy Wegners nye bok - 'UFOer over Danmark', bind II, (omtalt i dette nummer), siteres Per Borggaard:

"Hvordan det kunne skje har jeg aldri kunnet fatte, før jeg på DUIST-kongressen (*) i 1975 så og hørte publikum hilse innlegg etter innlegg med drønnende klappsalver, uansett hvor fantastiske og uunderbygge de måtte forekomme - og uansett hvor tåpelige de måtte forekomme - og uansett hvor meget de innbyrdes var motstridende. I løpet av kongressens tre dager kom jeg til det resultat at om jeg hadde gått på talerstolen og holdt en komplett intetsigende tale, ville jeg blitt hilst med de samme taktfaste, drønnende klappsalver - bare jeg flittig nok brukte ordene 'kosmisk broderskap', 'åndelig fellesskap', og 'rombrødre'. Om jeg så hadde fortalt forsamlingen at Månen i virkeligheten tross alt er laget av grønn ost. Man lot seg kort sagt ikke distrahere av bagateller som kjensgjerninger eller alminnelig sunn fornuft."

Ved en tidligere kongress av samme slaget forekom et pussig inter-messo. Kurt Kauffman fra Østerrike tillot seg å gå på talerstolen og innlede med ordene: "Hvis det skulle vise seg at de flygende tallerkener eksisterer"... Lenger kom han ikke før hans innlegg ble overdøvet av fy-rop fra publikum - tenke seg til å betvile eksistensen av flygende tallerkener! En eldre dame, som oversatte UFO-bøker til tysk, glemte at hun var dårlig til bens og besteg talerstolen for å fremkomme med iltre uttalelser.

Deltakerne på disse kongressene var i den alder at de allerede må ha hatt stemmerett ved det avgjørende valg-slag for eller imot Adolf Hitler. De kan neppe ha unngått å bli på-virket av deres ungdoms tidsånd med dens sverming for det irrasjonelle og mystiske.

Ganske tankevekkende dette; og viktig å ha i bakhodet når vi ser dagens oppblomstring av akkurat det samme som den gang.

1991 har begynt meget bra. Aldri tidligere har fornyelsene av abonnementet strømmet inn så raskt som i år, og vi har aldri tidligere hatt så mange abonnenter så tidlig på året.

Jan S. Krogh, medredaktør i NIB og regionsleder for NIVFO NORD gjennom mange år, har slått seg ned i hovedstaden og er nå leder for ØST. (Side 18.)

Vi har hatt innslag i lokal-radioer, anmeldt flere ulovlige annonser og er blitt fordelaktig omtalt i utenlandske tidsskrifter. Flere meldinger om UFO-observasjoner er mottatt.

Den desidert største begivenheten som synes å være under oppseiling er at James Randi har bedudet en ny turne til Europa - se omtale side 23. Om det denne gangen vil lykkes å ta imot ham i Norge burde det bli en media-begivenhet av dimensjoner, her som ellers i verden.

CSICOP i USA er kommet langt på vei med planene om et nytt stor-bygg nær universitetet i Buffalo, New York. Dette får vi komme tilbake til senere, men det er et stort prosjekt.

Noen har kanskje savnet stoff fra vårt naboland Finland. De har en utmerket gruppe, og dens tidsskrift - SKEPTIKKO - er blant de beste i Europa. Problemet er språket - foreløbig.

(*) DUIST er en tysk UFO-organisasjon med Adamskis eventyr som trosgrunnlag.

Red.

PARAPSYKOLOGI

INNLEDNINGSFORDRAG VED MØTE I STUDENTER-
SAMFUNDET I TRONDHEIM DEN 8/4 1989
AV PREBEN AAVITSLAND, NIVFO ØST, OSLO

BEVISMENGDEN

Dessverre bor ikke jeg i Trondheim. Derfor måtte Samfundet sørge for å frakte meg hit opp. Mitt første spørsmål til dere i kveld er derfor: Hvordan kom jeg meg til Trondheim? Jeg skal hjelpe dere med noen alternativer, så får dere se hva dere kan tro på:

A: Jeg tok toget. Dette alternativet regner jeg med at ingen vil ha problemer med å godta.

B: Jeg fløy med Braathens SAFE. Dere som kjenner Samfundets økonomi vil nok synes at dette er et ganske overnaturlig alternativ. Men hvis jeg viser dere den brukte flybilletten, vil nok de fleste la seg overbevise.

C: Jeg kjørte hit med min egen Porsche. Dere som måtte kjenne min dårlige økonomi (*) vil nok betvile dette alternativet. Men også dere vil bli overbevist hvis jeg viser dere bilnøkkelen og vognkortet til Porschen min, som står rett utenfor her.

D: Jeg fløy opp hit med mine egne hender.

De fleste vil nok betvile dette alternativet. Men kanskje noen vil bli overbevist når jeg kan vise til vitner. Et av dem er Eirik Aavitsland som sitter der oppe og han er tilfeldigvis min bror. Tror dere meg nå?

Det jeg prøver å illustrere er kveldens første hovedpoeng. Husk det: Bevismengden og beviskvaliteten må stå i forhold til påstandens utrolighet. Eller for å si det på en annen måte: Jo sprøere påstand, desto sterkere bevis må vi ha. Dette er et sentralt poeng i all diskusjon om parapsykologi. Det at Samfundet har kjøpt flybillett til meg er ikke så veldig usannsynlig og kan derfor godtas uten særlige beviser.

Men at jeg har flydd opp hit med mine egne hender er veldig usannsynlig. Det strider mot sunn fornuft og mot det vi kaller naturlover. Selvsagt behøver ikke naturlovene være evigvarende sannheter. Men for å forkaste dem behøver vi langt bedre beviser enn en røverhistorie av meg og min bror.

På samme måte er det med parapsykologiens påstander om tankelesing, skjevøyning osv. Hvis disse påstandene er sanne vil vi måtte forkaste en del naturlover. Derfor krever vi meget sterke beviser før vi kan godta disse påstandene. Bevisene må være av en helt annen karakter enn det vi har sett fra parapsykologene hittil. Det holder ikke at Erik Dammann bevitnet at Uri Geller har klart å kopiere hans tegninger ved telepati.

Jeg skal etterpå fortelle hvordan jeg egentlig kom meg opp hit til Trondheim. Men foreløpig; husk nå poenget: Bevismengden og beviskvaliteten må stå i forhold til påstandens utrolighet.

BEVISBYRDEN OG GJENTAGBARHETSKRAVET

Mitt andre poeng er: Bevisbyrden påhviler de som kommer med påstandene. Dette er jo opplagt, men glemmes ofte i diskusjonene om parapsykologi. Her er det blitt slik at vi skeptikere må påvise feil i parapsykologenes teorier og tilsynelatende imponerende forsøk.

I diskusjonen om slike forsøk har parapsykologene fulgt en stygg taktikk. De har prøvd å tvinge oss skeptikere til å velge mellom følgende to alternativer: Enten godta forsøkets resultater eller beskyldte forskerne for juks. Dette er selvsagt en høyst uvanlig taktikk som ikke forekommer på andre områder av vitenskapen. Kunne vi f.eks. tenke oss en medisinsk forsker som sa: "Se her,

(*) PAa var student på dette tidspunkt

forsøket mitt viser at denne nye medisinen er en god kur for AIDS. Dere får godta det og gi den til alle AIDS-pasienter, eller så får dere beskyldte meg for juks."?

Nei, det er ikke slik det foregår i medisinen eller innen andre vitenskaper. Vanlig fremgangsmåte er som følger: Forskerne fremlegger resultatene av sine forsøk i vitenskapelige tidsskrifter og på konferanser. Dersom resultatene er overraskende, viktige eller banebrytende, vil andre forskere - også de som er skeptiske til resultatene - forsøke å gjenta forsøkene i sine laboratorier. Dersom disse gjentakelsene gir samme resultater, vil disse resultatene stadig få høyere status eller sannhetsverdi.

Dersom gjentakelsene ikke gir samme resultater, vil man avskrive resultatene fra det første forsøket. Ingen vil si: "Hei, du jukset med den AIDS-medisinen din!" I stedet vil man si: "Denne AIDS-medisinen virket ikke på noen av våre AIDS-pasienter og heller ikke på de svenske og amerikanske AIDS-pasientene. Den er ikke noen effektiv AIDS-medisin." Man behøver ikke si noe om det første forsøket.

Det finnes i dag ikke et eneste parapsykologisk forsøk som enhver forsker kan gjenta i sitt laboratorium og få signifikante resultater -

Mitt tredje poeng er altså: et forsøk må kunne gjentas av andre forskere, også skeptikere, og gi samme resultater. Dette er et opplagt krav innen vitenskapen og skal selvsagt også anvendes på parapsykologien. Et parapsykologisk forsøk som ikke gir samme resultater når andre forskere eller vi skeptikere gjentar det, kan ikke taes alvorlig.

Parapsykologene har innsett at gjentagbarhetskravet er viktig. De har prøvd å gjenta forsøk, men det finnes i dag ikke et eneste parapsykologisk forsøk som enhver forsker kan gjenta i sitt laboratorium og få signifikante resultater. Dette er et meget alvorlig problem for parapsykologene og man har prøvd å komme forbi det på mange måter.

CATCH 22

En del av dere har nok lest Joseph Hellers varvittig morsomme krimroman "Catch 22" eller paragraf 22. Tittelen henspiller på en regel i det amerikanske krigsflygerreglementet. Den går omtrent sånn: "Hvis du er sinnssyk, blir du fritatt for aktiv tjeneste. Men hvis du virkelig ønsker å bli fritatt for tjeneste, er jo det et klart bevis på at du ikke er sinnssyk ennå." Resultatet er jo at du taper uansett.

"Negative vibrasjoner fra skeptikerne ødelegger forsøket" - denne absurde bortforklaringen har vært brukt av nesten alle parapsykologer -

På samme måte er det med parapsykologene når de skal bortforklare mislykkede gjentakelser av deres forsøk. Vi skeptikere taper uansett, og pga like ulogiske argumenter. La oss se på parapsykologenes catch 22.

Den går omtrent slik: Negative vibrasjoner fra skeptikerne ødelegger forsøket. Jeg vet det høres sprøtt ut, men dette er en bortforklaring som er brukt av nesten alle parapsykologer og deres forsøkspersoner. Uri Geller brukte den og Erik Dammann tror på den. Et telepati-forsøk som ikke viser noen telepati, blir altså bortforklart med henvisning til negative vibrasjoner fra skeptikerne som var til stede. Den korrekte og vitenskapelige konklusjonen ville jo ha vært at forsøket ikke viste telepati fordi telepati ikke finnes.

Men parapsykologiske forsøk mislykkes også når skeptikere ikke er til stede. Da må man ta i bruk andre bortforklaringer, catch 23, 24, 25 osv.

En av de sprøeste går omtrent slik: Skeptikere ødelegger forsøket med negative vibrasjoner som går bakover i tid. Den er ikke så veldig utbredt, men den er brukt. Den medfører f.eks. at jeg som skeptiker kan være årsaken til at et telepati-eksperiment for et år siden ikke viste telepati fordi jeg leste om dette eksperimentet i dag.

Videre har vi: De parapsykologiske effekter avtar med tiden. Dette er jo en veldig fin forklaring på hvorfor gjentakelser ikke lykkes. Forsøkspersonen har gått lei og mistet evnene. >

En forklaring som ble brukt av bl.a. David Bohm og John Hasted (to av Dammanns fysikk-helter) etter deres forsøk med Uri Geller, var at forsøks-opplegget måtte være estetisk tiltrekkende. Jeg siterer:

"Hele prosessen går greiest når alle tilstedeværende vil at det skal gå fint."

I tillegg ser det ut til å hjelpe fint at eksperimentsoppsettet er "estetisk tiltrekkende" for Uri Geller. Vi skeptikere som vet at Geller er en tryllekunstner og kjenner hans metoder, skjønner godt at han ønsker et estetisk tiltrekkende forsøksopplegg.

La meg ta med en siste catch. Den oppsto i samband med de skjebøyende ungene i England på 70-tallet. En matematikkprofessor fant ut at skjeene ikke ville bøye seg når han så på ungene. Han måtte gå ut av rommet før noe skjedde. Han fant ut at de mystiske kreftene var menneskesky og kalte dette for skyhets-effekten. Et par andre, skeptiske forskere, fikk låne noen av ungene, puttet dem i et lukket rom og ga dem skjeer å bøye samtidig som de filmet dem hemmelig. Med en gang forskeren gikk ut av rommet, bøyde ungene skjeene slik vi alle ville ha bøyde en skje, med håndkraft.

Mitt fjerde poeng blir da: Parapsykologene godtar ikke gjentagbarhetskravet, som er sentralt i vitenskapen.

KRITIKK AV PARAPSYKOLOGISKE FØRSØK

Som vi har sett behøver ikke vi skeptikere å påvise feil eller juks i parapsykologenes forsøk. Det holder for oss å henvise til at forsøkene ikke lar seg gjenta og derfor ikke kan taes alvorlig. Likevel er det en del skeptikere som har etterforsket viktige parapsykologiske forsøk. Det er flere grunner til det. Man har bl.a. ønsket å fjerne publikums misoppfatning om at det er noe innen parapsykologi. Videre har man ønsket å ta opp parapsykologenes oppfordring om å være åpne.

Det finnes tusenvis av parapsykologiske forsøk som har gitt signifikante resultater. For en skeptiker nytter det ikke å gjennomgå alle. Man må velge seg ut de forsøkene som parapsykologene selv mener er de beste. De viktigste slike kritiske gjennomganger av parapsykologenes beste resultater er gjort av psykologene Ray Hyman, CEM Hansel, Charles

Akers, David Marks og Richard Kammann.

I en slik gjennomgang er man bundet av følgende grunnregler:

1. Ethvert forsøk må bedømmes for seg. Et dårlig utført og svakt kontrollert forsøk oppveies ikke av at samme forskeren tidligere har gjort skikkelige forsøk.

2. Forsøket må bedømmes etter dets svakeste ledd. Ta f.eks. et forsøk hvor Uri Geller skal se en tegning i en konvolutt. Det hjelper lite å gå inn i et annet rom og lage tegningen dersom Geller etterpå får lov til å låne konvolutt og holde den opp mot lyset, slik han vanligvis gjør.

3. Dersom det kan tenkes en forklaring som involverer bare normale prosesser, er denne mer sannsynlig enn enhver paranormal teori. Dette er et viktig poeng. Det betyr i realiteten at alle andre forklaringer er mer sannsynlig enn den paranormale forklaringen. Dette henger naturlig nok sammen med mitt første poeng her i kveld; nemlig at ekstrordinære påstander krever ekstraordinære bevis. Men dette betyr ikke at skeptikeren må påvise hvordan resultatene har oppstått ved normale prosesser; det holder å påvise muligheten av at de kan ha gjort det.

La meg forklare nærmere ved et eksempel. På 70-tallet ble det stort oppstyr da det i tidsskriftet Nature ble rapportert at Uri Geller kunne kopiere tegninger som ble laget utenfor det lille avskjermede rommet han satt inne-låst i. Dette ble tatt som et bevis for ekstrasensorisk persepsjon. Skeptikere kunne da påvise at det var mulig for Geller å oppnå informasjon om det som foregikk utenfor buret hans. F.eks. var Gellers medhjelper utenfor. Han kunne signalisere inn til Geller ved å tappe forsiktig på burets vegger. Eller Geller kunne kikke ut gjennom det lille hullet som ble funnet i veggens av buret. Det er flere muligheter, men vi vet ennå ikke i dag hvordan det foregikk. Det behøver vi heller ikke. Vi har påvist hvordan Geller kunne ha fått informasjon gjennom normale kanaler, og dermed faller den paranormale forklaringen.

En mye brukt metode blant skeptikere er "forsinket kontrollgruppe-metoden". Da gir man forskjellige personer samme forsøksbetingelser som i det opprinnelige forsøket. Dersom disse personene >

klarer å produsere de samme effektene ved normale metoder, kan man gå ut fra at normale metoder også ble brukt i det opprinnelige forsøket.

Altså: Dersom resultatene kunne ha oppstått pga juks eller dårlig vitenskapelig håndverk må forsøket avvises selv om vi ikke vet hvordan resultatene oppsto.

LÆRDOMMER AV KRITISK GJENNOMGANG

Den kritiske gjennomgangen av parapsykologenes forsøk har gitt oss mye lærdom om parapsykologenes arbeidsmetoder og forsøkspersonenes metoder. La meg nevne de viktigste lærdommene:

1. Det finnes mye dårlig vitenskapelig håndverk. Særlig kontrolltiltakene og randomiseringsprosessene er dårlige.

2. Både forsøkspersoner og forskere har jukset mye. Mange er blitt tatt på fersk gjerning eller blitt avslørt av medarbeidere.

3. Vitenskapsmenn, særlig fysikere, er et lett bytte for tryllekunstnere som gir seg ut for å ha paranormale evner. Det store eksemplet her er selvsagt Uri Geller, den israelske nattklubbstryllekunstneren, som lurte hundrevis av vitenskapsmenn over hele verden med mange enkle og noen kompliserte trylletriks.

4. Ekspertise på et fagfelt gjør deg ikke til ekspert på parapsykologisk forskning. Altfor mange fysikere har trodd at deres forskningserfaring ville gjøre dem i stand til å avsløre eventuell juks fra forsøkspersonene.

5. Siden begavede forsøkspersoner benytter vanlige trylletriks, er det viktig at andre tryllekunstnere er til stede og kontrollerer forsøkene. Gang på gang har forsøkspersoner nektet å vise sine evner eller gjort mislykkede forsøk når de får høre at skeptiske tryllekunstnere er til stede. Grunnen er selvfølgelig catch 22 - altså de negative vibrasjonene.

6. Parapsykologiske resultater har en levetid på maks. 10 år. Dette er tiden det tar fra resultatene blir kunngjort og omtalt som det endelige gjennombrudd for parapsykologien frem til skeptikerne kunngjør mislykkede gjentagelsesforsøk og kritisk gransking av forsøket. Etter denne tiden er det bare de mest

religiøse av parapsykologene som ennå tror på resultatene.

7. Hver generasjon parapsykologer må begynne på nytt. Det finnes ikke noen resultater man kan bygge på. Parapsykologene har ikke bygget opp en base av skikkelige bekreftede forsøk. Hver generasjon må lage sine forsøk og håpe at noen av dem overlever i ti år.

6. Negative forsøk rapporteres ikke. Det gjøres mange flere parapsykologiske forsøk enn de man kan lese om i parapsykologenes tidsskrifter. Dessverre blir negative forsøk sjelden rapportert.

Mitt femte hovedpoeng er en oppsummering av disse lærdommene, nemlig: Parapsykologiens historie er historien om juks, svindel, udogelighet og mangel på gjentagbare resultater.

HVORFOR SKEPTISISME

Mange spør om viten med skeptisk etterforskning og skeptikerorganisasjoner. Vi blir beskylt for mangel på åpenhet, for dogmatisme og transsyntet. Vi står i veien for det nye paradigme, for vannmannens tidsalder. Vi sammenlignes med dem som forfulgte Galileo; vi nekter å se inn i kikerten på de nye oppdagelsene.

Jeg føler meg ikke truffet av denne kritikken. Jeg har kikket i parapsykologenes kikkert. Jeg har vært åpen; og det tror jeg er en sunn innstilling. Men vi skal ikke, som Erik Dammann, være så åpne at vettet renner ut. Åpenhet innebærer også skepsis.

Bare med en skeptisk innstilling kan man sortere ut de forsøk, teorier og metoder som ikke er levedyktige. Dette gjelder innen vitenskapen og burde også gjelde innen parapsykologien.

Og så var det Galileo da. Stadig trekkes han inn av folk som føler seg misforstått og forfulgt, men som er sikre på at de har rett. Vitenskapsmenn, parapsykologer og eksentriske tullinger har alle hatt et håp om å bli den nye Galileo. De glemmer én ting. Man blir ikke en Galileo bare fordi man blir motsagt og latterliggjort. Man må i tillegg ha rett.

Skeptikernes arbeid er på mange måter et vitenskapens renovasjonsarbeid. For vitenskapens fremtid er det viktig at >

falsk vitenskap, juks og humbug avsløres og ryddes unna. Det kan bidra til at færre velmenende forskere kaster bort tid, penger, ære og karriere. Og det kan bidra til at løgnere som Uri Geller aldri mer får lure pengene og selvrespekten fra oss. Jeg synes vitenskapsmenn har et ansvar for å si fra om falsk vitenskap.

Mitt poeng er altså: Skeptisisme er sunn vitenskap.

OPPSUMMERING OG KONKLUSJON

La meg nå mot slutten oppsummere mine hovedpoeng:

1. Bevismengden og beviskvaliteten må stå i forhold til påstandenes utrolighet. Dette er ikke tilfelle innen parapsykologien.

2. Bevisbyrden hviler på de som kommer med påstandene. Dette har ikke parapsykologene forstått.

3. Et forsøk må kunne gjentas av andre forskere, også skeptikere, og gi samme resultat. Dette gjentagbarhetskravet er sentralt, men blir ikke oppfylt av parapsykologien.

4. Parapsykologiens historie er historien om juks, svindel, udugelighet og mangel på gjentagbare resultater...

5. Skeptisisme er sunn vitenskap.

Spørsmålet om parapsykologi er en vitenskap vil jo melde seg. Jeg synes ikke at parapsykologi fortjener den tittelen. Jeg ser på parapsykologien mer som en røre av anekdoter, pussige historier og sammentreff, litt religion og mange dårlige eksperimenter. Man har ingen lover, ingen sammenfattende teori, ingen gjentagbare resultater, ingen prediktiv evne, ingen samlede metode, men mange bortforklaringer.

I programmet til dette møtet spørres det: "Hvilke konsekvenser vil det få for oss om disse hendelsene er reelle?" Jeg har ikke brydd meg med dette spørsmålet. Jeg synes det er bortkastet tid å diskutere slike konsekvenser før vi har påvist at hendelsene er reelle. På samme måte er det ingen vits å diskutere konsekvensene av menneskeflyging, f.eks. for aksjekursene til SAS, før vi har bevist at mennesket kan fly.

AVSLUTNING

Jeg lovet å avslutte med å fortelle hvordan jeg kom opp til Trondheim. Vel, svaret er... (noen som har lyst til å tippe?) - at jeg fløy opp hit med mine egne hender. Det er sant! Det er ikke vanskelig. Det vanskeligste var faktisk å få landingstillatelse på Værnes.

Alle kan fly hvis de bare har troen. Eller for å si det med vår alles store guru, Erik Dammann:

"(Vitenskapens) lovmessigheter er ikke mer bindende enn vi velger å tro at de er." Skal vi ta det en gang til:

Vitenskapens lovmessigheter er ikke mer bindende enn vi velger å tro at de er."

Erik Dammann bør jo snarest hoppe utfor Trollveggen - **uten fallskjerm.**

I likhet med Dammann skriver også jeg bok. "Mitt liv som fugl", skal den hete. Den skal fortelle hvordan også du kan fly. Du bør prøve. Det er kjenpenørsomt. Men husk når du skal hjem i kveld: Bruk hjelm, og fly forsiktig! Og husk for all del: Promilleflyging er forbudt. Takk for meg - tiden løper ut og jeg må fly!

Preben Aavitsland er lege, og leder for NIVFO SØR, Kristiansand. Tidligere NIVFO Oslo (ØST).

Ved dette møtet i Studentersamfundet var John Mønnsåker fra Norsk Parapsykologisk Selskap (NPS) den andre innlederen.

Obs!

Vennligst noter at vi ikke lenger benytter postboks 2119, Trondheim, bare

postboks 9,
7082 KATTEM.

- Red.

UFO

En meget karakteristisk historie om observasjon, ufologiske undersøkelser og publisering -

I morgentimene den 4. desember 1988, nær Harrisburg, Pennsylvania, hadde en politimann angivelig en opplevelse med et UFO. Episoden etterlot seg fysiologiske effekter. Det het seg at en annen politimann var vitne til hendelsen. Stoffprøver som ble tatt ble antatt å være svært lik de som stammet fra en australsk UFO-hendelse.

Saken ble undersøkt av Stan Gordon, lokal representant for MUFON (state director) i Pennsylvania. (*) Han mente å ha funnet enda et 'mysterium', nemlig at vitnet hadde vært bortført av et UFO og nå bragt tilbake. Saken har vært publisert vidt og bredt av MUFON-medlemmer i Pennsylvania. Den forekom også som en pressemelding fra PASU (Pennsylvania Association for the Study of the Unexplained) - en noe misvisende tittel, da de beviselig utretter svært lite av meningsfylte undersøkelser av slike begivenheter.

Observasjonen har vært undersøkt av adskillige medlemmer fra Astronomical Society of Harrisburg (ASH). Der mener man at begivenheten har en prosaisk forklaring, som ikke krever noe UFO-nærvær, men derimot en kombinasjon av planeten Venus og et fly. Medlemmene sier at de i dette tilfellet ikke lærte noe som helst om UFOer, men derimot en hel del om de metodene som blir benyttet av UFO-"forskere" i Pennsylvania.

Hovedvitnet rapporterer at mens han kjørte avsted til arbeid den 4. desember, klokken 05.25, fikk han se et lysende flygende objekt. Da han stoppet bilen merket han en fosforliknende lukt, et fint støv på bilen, samt en 'mystisk bil med en skjelvende sjåfør bak rattet.' Det er denne bilføreren Stan Gordon tror har vært 'bortført' av UFO. ['UFO abductee'].

ASH-etterforskerne støtte på en rekke vanskeligheter når de holdt på med sine undersøkelser. Hovedvitnet hadde insistert på å være anonym, og har oppgitt sitt navn kun til MUFON, samt lederen for et lokalt religiøst talk show. Den 17. april 1989, sa Stan Gordon seg villig til å formidle et spørreskjema fra ASH-etterforskeren Robert H. Young, sammen med en frankert returkonvolutt, slik at vitnet kunne svare anonymt. Men skjemaet er ikke blitt mottatt. MUFON har også nektet å legge frem vitnets opprinnelige beretning, samt hans svar på MUFONs spørreskjema, selv om navnet strykes.

I de publiserte opplysningene om saken opereres det med vidt forskjellige lokaliteter, som varierer med flere kilometer. Disse dataene er publiserte av MUFON-representanter, PASU-rapporter og av vitner. Og de fysiske bevisene var enten "mistet" eller verdiløse.

"DEN BORTFØRTE"

Teorien om den 'tilbakeleverte bortførte' ble opprinnelig lansert av Stan Gordon. Men MUFONs hovedetterforsker av saken, Leslie Varnicle, sier at "den der går jeg ikke på".

Ifølge vitnets beretning ble han som nevnt plaget av lyset i det han kom til et veikryss. Da UFOet var forsvunnet oppdaget han både en 'blålig dis' og en annen bil, hvor føreren hadde 'låser i øynene'. Den blålige disen kan ha skyldtes frontlysene på en møtende bil. Lukten av 'fosfor' kan ha kommet av den andre bilens skrens eller oppbremsing på asfalten.

Den andre bilføreren virket helt 'bortreist'... som om han nettopp kam fra arbeide. Hvorfor skulle nå det være mystisk? Det andre vitnet var jo på vei til arbeidet. >>>

Bilens motorpanser var kaldt; kan hende den andre føreren nettopp var dratt hjemme fra på vei til jobben. Det synes ikke nødvendig å lansere verdens første "returnerte UFO-bortførte" som forklaring.

På tross av gjentatte etterlysninger gjennom lokale TV-programmer om UFO, har 'herr X' ennå ikke latt høre fra seg. Kanskje fordi at han slett ikke hadde hatt noen UFO-opplevelse.

PRØVENE

Vitnet fortalte at et pudderaktig støv var blitt sett både på hans egen bil og på den "mystiske" bilen, noe som gjorde fargen på bilene svært "matt". Denne matte fargen kan meget vel ha kommet av de rosa-orange sodium gatelysene over dem.

MUFON gjorde et nummer av likhetene mellom denne saken og den vidt publiserte UFO-historien ved Nullarbor Plain i Australia noen måneder tidligere (**). (I dette tilfellet viste det seg at stoffet på bilen besto av karbonforbindelser og jernoksyd [rust] som stammet fra bildekkene på grunn av voldsom oppbremsing.)

Men MUFON-analysene beskriver Harrisburg-prøvene som "partikler av leire, sodium og karbon, dekket av salt." Hvilken type salt? Hva med materialenes renhet? MUFON hadde ikke sørget for å ta kontrollprøver, f.eks. angående værforhold og den tid som var gått mellom observasjonen og prøvetakingen. Dersom tidsforskjellen gjorde det umulig å få tatt andre prøver, hvorfor skulle prøvene tatt fra vitnets bil være forskjellige? Herr Gordon har vært involvert i andre prøvetester i løpet av sine 30 år med UFO-undersøkelser, men later til ikke å være oppmerksom på behovet for kontrollprøver når det gjelder kjemiske og mineralogiske tester. Leslie Varnicle påstår at prøver fra politimannens klær ble undersøkt, men MUFON har ikke offentliggjort noen slike resultater.

Harrisburg-prøvene inneholdt en hel del potassiumklorid, det mest brukte stoffet i sitt slag på farmene i Harrisburg. Stan Gordon betegner dette som "merkelig."

FYSIOLOGISKE EFFEKTER

Der er 46 separate beskrivelser av de fysiologiske effektene som ble påført vitnet; videobånd og fotografier var enten blitt ødelagte eller 'visket ut'. Leslie Varnicles rapport nevner 'alvorlige øyeskader' og 'svie i øynene', men det forekommer ingen medisinske detaljer som underbygger dette, bortsett fra et besøk hos en sykepleierske, søkte vitnet aldri medisinsk behandling. Ufologene påstår at vitnets forbrenninger ikke synes å stamme fra en høyfjellssol. Hvordan disse forbrenningene skiller seg fra slike som er forårsaket av en høyfjellssol er ikke spesifisert.

Vitnets beskrivelser av sine symptomer inneholder fraser som 'håret sto rett opp', 'trommehinnene vibrerte', 'ørene verket', 'følte et elektrisk sjokk', 'nakkemusklene smertet', etc. Alt dette ser ut til å stamme fra MUFONs offisielle spørreskjema. En mulig forklaring er at disse svarene er 'artifakts' av MUFONs standard undersøkelsesteknikker.

DET "BEKREFTENDE" VITNET

Leslie Varnicle, politimannens sjef, som fortalte at han hadde hørt en summende eller hvinende lyd over hus-taket sitt omtrent på den tiden da objektet skulle ha forsvunnet. Men Varnicle rapporterer at hans tredje vitne bare "fikk et glimt av det", og i det hele tatt ikke var sikker på om han hadde sett noe.

FLY OG DEN PLAGSOMME VENUS

Ikke en eneste en av de publiserte rapportene nevner det faktum at begge de kjente vitnene til å begynne med trodde at det et fly de så. Hovedvitnet kom til at det måtte være et UFO fordi det sto stille på tross av en vindstyrke på 40 m.p.h. Adskillige minutter senere påsto han dog at objektet lot til å bevege seg til høyre og venstre, senere opp og ned, og han tok dette som et ytterligere bevis for at det var et UFO.

Beskrivelsen av objektet som "brilliant, sammenlignbart med brennende magnesium", og "blå-hvitt", kunne være et skoleeksempel på Venus på sitt klareste. Objektets bevegelse stemmer med den typiske autokinetiske bevegelsen av øynene, som stadig er årsak til

"uforklarlige" bevægelser hos stjerner, planeter og andre lysende objekter.

ASH-medlem Ken McCann analyserte mulige astronomiske årsaker til dette lyset. Han fant at Venus (-4 magnitudo, red.) var synlig nesten 7 grader oppe, ved en azimut på 115 grader (øst-syd-øst) klokken 05.25. Planeten ville ha vært synlig for vitnene nettopp i den retningen de så.

7,7 km unna, omtrent i retning av observasjonen, ligger Harrisburg-York International Airport. Og 4,3 km unna finner man Capitol City Airport, brukt av privatfly. Fly som nærmer seg disse flyplassene fra en viss avstand ser ut som om de står stille i flere minutter.

Leslie Varnicle sjekket med FAA ved Harrisburg International Airport, hvor han snakket med vakthavende trafikkleder. "Det var intet i luften," kunne hun fortelle meg, men sa at de ikke sjekket radarbåndene fordi radaren ikke ville "se så langt ned". Uten radaropptak er det ikke mulig å utelukke et fly som forklaring. Det er sannsynlig at en kombinasjon av Venus og et landende fly kan ha gitt opphavet til denne UFO-observasjonen.

TO MÅNEDER SENERE - MARS 1990

- Nylig var jeg med på et TV-program, som bakket opp denne hendelsen med en rekke ferske opptredener av dens "etterforsker." Jeg presenterte våre funn og vår rapport. Vitnet var invitert til å delta, eller ringe inn sine kommentarer; han hadde fått en kopi av min rapport flere måneder tidligere, forteller Robert R. Young fra ASH. Men vitnet svarte aldri, forteller Young, og fortsetter: - Jeg foreslo et eksperiment ledet av vitnet, eller av hvilken som helst annen som måtte være interessert. Fra 1.- til 8. februar var Venus omtrent like lyssterk og nær den samme posisjon som dagen for observasjonen. Jeg foreslo at vitnet skulle kjøre den samme ruten som han kjørte den morgenen og se om Venus kunne ha vært det han så, og deretter ringe inn sine kommentarer. Men vitnet lot fremdeles ikke høre fra seg.

De fleste av de som ringte inn til programmet var troende, som ikke kunne tenke seg muligheten av at en politimann tok feil. Typisk var en telefon fra en ung mann som pleide å bo i Harris-

burg. Sist vinter da han var på vei til arbeide, husket han at han så "et klart objekt" flere morgener på himmelen nær det området hvor observasjonen fant sted. Han slo fast ganske enkelt at Venus ikke var synlig fra den kanten, og lurte på om det var en fremmed UFO-base ved det nærliggende Indiantown Gap Military Reservation!

Da MUFGON fikk greie på at vi holdt på å undersøke hendelsen, ble jeg invitert til å bidra med en "kritisk" artikkel om et innslag som hadde vært brøgt i deres tidsskrift i mai. (MUFGON UFO Journal - red.). Senere av- slo de å bringe denne artikkelen med den begrunnelse at det hadde gått for langt tid. Stan Gordon svarte aldri på Youngs brev, hvor han blespurt om han hadde vurdert visse aspekter ved sin "bortførings"-teori, som f.eks. kid- napping av en borger og skade påført en politioffiser. Ig, om han hadde innrapportert dette til det lokale politi eller FBI. Young mottok dog et brev fra lesleie Varnicle, som fortalte at hun ikke hadde brydd seg med å beholde noen kopi av sin etterforsk- ningsrapport eller notater.

KILDE: 'Grain of Salt' - nr. 1/90.
Delaware Skeptics' newsletter.
Artikkelforfatter: Robert B. Young.

Fotnoter:

(*) MUFON = Mutual UFO Network, verdens største ufo-organisasjon.
(**) Se NUFON-Bulletin nr. 4-5/88, side 24. "Årets UFO". [red.]

000

LITT OM STATISTIKK.....

Med statistikk kan man bevise hva som helst heter det. Visste du at i 94% av alle bilulykker var sjåføren uten promiller. Bare i 6% av tilfellene viste det seg at han var påvirket av alkohol.

Statistisk sett skulle det altså være ganske hazardiøst å sette seg til rattet i edru tilstand...

- KS

MONSTERE PA STRANDEN

I februar 1984 dukket det opp en serie med store fotavtrykk med tre tær på stranden nær Clearwater, Florida. Avtrykkene målte 14 x 11 tommer.

Oppdagelsen skapte landsomfattende nyhetsdekning, og zoologen Ivan T. Sanderson (*) dro i vei for å undersøke. En talsmann for det lokale sheriffkontoret skal ha uttalt at han hadde "studert avtrykkene meget omhyggelig og var overbevist om at hvis dette var en bløff måtte det være en av de aller dyktigst utførte noensinne." Sanderson sa seg enig, sporene var autentiske. De måtte, mente han, stamme fra en eller annen form for kjempepingvin, og som kan kalte "Florida Three-Toes."

Avtrykkene fortsatte å dukke opp i flere år, også langs breddene av Suwanne River, mer enn 100 kilometer fra Clearwater. Vitner kunne bekrefte at en fremmed skapning med en hodeform som lignet på en gris", romsterte langs elvebreddene.

Noe vesen ble aldri fanget, og mysteriet så ikke ut til å la seg løse; dvs. inntil Jan Kirby, en freelance-journalist, gikk seg rett på den virkelige historien bak fotavtrykkene. Det viste seg da at to forretningsfolk fra Clearwater, Al Williams og Toni Signorini, hadde bløffet hele greia.

"Fotavtrykkene var Al's idé", sa Signorini, og tilføyde at han selv hadde hatt moro av å hjelpe til. Williams hadde sett noen fotografier av dinosaurspor i National Geographic og, med Signorinis hjelp forsøkte han å lage et par falske føtter. Etter adskillige forsøk, kom de til at de måtte ha noe som var tyngre for å lage gode avtrykk.

De fikk en støperiarbeider i St. Petersburg til å støpe føttene i jern.

Signorini avslørte sin hemmelighet for sine venner Bud og Joanne Lobaugh i 1965, men det var ikke før nylig, da Kirby kom til å intervju disse to, at noen reporter kom inn i bildet. Med Kirby til stede halte Signorini frem en gammel pappeske, åpnet den og avslørte et par støpjernsføtter med to sorte turnsko festet til toppen. Hver "fot" veide ca. 30 pund, kunne Signorini forelle. Og han la til: "Jeg måtte være meget forsiktig med ikke å stige ut av båten for raskt etter at Al rodde meg til stranden." Ved å svinge de tunge føttene oppdaget Signorini at han lett kunne gjøre 4 - 6 fots skritt. De to karene fortsatte bløffen i nesten ti år før de mistet interessen.

Det ble utelukkende gjort for 'moro skyld', uttalte Signorini, som fryder seg over den senere publisiteten. Men det var bare etter anmodning fra nære venner at han til slutt var villig til å avsløre det hele.

Bløffmakerne hadde fått en hel del hjelp utenfra med bløffen. Adskillige mennesker ringte politiet og fortalte at de hadde sett monsteret. Mange var redde for sporene. Andre var skeptiske. Tidligere politisjef Frank Daniels fortalte Kirby: "Jeg tror ikke at noen av [Clearwaters] politifolkene tok det alvorlig." Men Daniels påstår at de mistenkte Williams "fordi han pleide å ringe inn rapporter om monsteret og var en lokal bløffmaker, men vi kunne aldri bevise det."

Signorinis beretning er uten tvil autentisk. Ikke bare stemmer hans opplysninger med begivenhetene, han hadde også sammen med Williams avslørt saken til en rekke mennesker opp igjennom årene. Dessuten er hans støpjernsføtter identiske med gipsavstøpninger av sporne, som Sanderson viser frem på avis-bilder fra 1945.

Dessverre, i motsetning til bløffen fikk den sanne historien bare lokal nyhetsdekning.

The Skeptical Inquirer nr. 2/90.

(*) Trolig identisk med UFO-skribenten av samme navn

TO NYE UFO-GRUPPER DANNES I USA

AV PHILIP J. KLASS

To nye UFO-grupper som skal fremme ideen om "UFO-bortførelser" er nå dannet av de to rivaliserende guruene innen denne nye kulten - Whitley Strieber og Budd Hopkins. Hver av gruppene er oppkalt etter de bøkene som gjorde disse to herrnene berømte. Striebers kalles for "Communion Foundation", og Hopkins "The Intruders Foundation" (IF).

Hopkins søker pengebidrag - skattefrie - mens Strieber finansierer sin nye gruppe med en del av de mer enn en million dollarne han tjente på bøkene.

Begge gruppene skal utgi tidskrifter som fokuserer på beretninger om UFO-bortførelser. Strieber har allerede kommet ut med første nummer av sitt kvartalsvise blad - 'The Communion Letter' - som koster \$20 pr. år. Hopkins kan fortelle at et bidrag på \$25 "vil sikre deg medlemskap og minst 4 nummer av 'IF-Bulletin'".

De to nye organisasjonene og deres publikasjoner vil konkurrere med USAs to ledende UFO-grupper, MUFON (Mutual UFO Network) og CUFOs (Center for UFO Studies) - når det gjelder medlemmer og bidragsyttere, på tross av Hopkins' forsikring om det motsatte. Det ville være overraskende dersom Hopkins - en tidligere og stadig bidragsyter til MUFON UFO Journal - skulle publisere sine ferskeste rapporter i MUFONs blad heller enn i sitt eget newsletter.

Strieber, som først oppdaget at han var et "UFO-kidnappingsoffer" under Hopkins' formynderskap, brøt senere med Hopkins. Da MUFON og CUFOs trakk Striebers bortføringshistorier i tvil, men fortsatte å gjenqi lignende fortellinger rapportert av Hopkins, brøt Strieber med begge to. Det er ikke overraskende at Strieber ikke har kommet med noen avsnelse av at han skal konkurrere med MUFON og CUFOs.

I den introduserende utgaven av Communion Letter skriver Strieber:

"I løpet av de to siste årene har jeg daglig mottatt gjennomsnittlig ca. 30 brev fra folk som har hatt en opplevelse..... Der må finnes hundretusener av oss... Og for en ekstraordinær gruppe mennesker vi er... Du lider ikke generelt av mentalt sykdom. Du er ikke en gang en raring!"

I en indirekte kritikk av Hopkins skriver Strieber: "Der er bare en håndfull [med brev] som nevner noe i likhet med 'fremmede kidnappere' og dette scenarioet som er hovedtema i bøker skrevet av UFO-'kidnappings'-etterforskere. Det later nesten til at du må la deg bli hypnotisert av en av disse etterforskerne, eller bli overbevist av deres bøker, hvis du skal huske noe slikt som dette.

"Det synes viktig å unngå å bli hypnotisert av 'kidnappings'-etterforskere. De hjelper oss ikke med å bli kvitt vår frykt, samt bygge opp vårt forhold til de besøkende... Stadig mer synes å tyde på at hele UFO-bortførings-scenariotet er ren fantasi som startet i hodene på 'bortførings-forskerne' selv. (Dette er mitt eget syn, slik jeg detaljert har beskrevet det i min bok - 'UFO-Abductions: A Dangerous Game'.)

I første nummer av Striebers newsletter søker han lesernes reaksjoner på muligheten av å holde en nasjonal konferanse "i den nordlige del av staten New York, hvor Striebers hytte ligger, og hvor så mange observasjoner og opplevelser finner sted... Hovedhensikten med sammenkomsten skulle være å møte hverandre, komme sammen i et varmt og givende miljø, og snakke sammen om våre opplevelser."

Striebers foreslåtte nasjonale konferanse for "bortførte" ville konkurrere med en som holdes årlig i Laramie, Wyoming, av Leo Sprinkle, en pioner på området UFO-bortførelser. Hopkins opprettet tidligere "støttegrupper" for "bortførte" i en rekke byområder, og Strieber røper at han vil gjøre det samme.

Strieber rapporterer at hans >>>

stiftelse "nå vil lage arrangementer for vitner som kan huske innstikk av nåler [i hodet] eller som har merkelige arr, og la de undergå en Magnetic Resonance Imaging [MRI] - undersøkelse (scans) av de områdene hvor inngrepet ble gjort." Strieber kan fortelle at hans egne MRI-tester avslørte "betydningsfulle uforklarte flekker i min egen hjerne."

Første nummer av Communion letter omtaler temaer i artikler som er planlagt for fremtiden. Den ene er: "How to contact the visitors and do I want to do it? You can get in touch with dem, and even draw them into your life. But is that wise?" En annen: "Cluster sightings. Sighting reports seem to cluster around specific areas. What are some of these places and what has happened there?"

Hopkins forsøker å forsikre CUFOS og MUFON om at hans gruppe ikke er et konkurrerende foretak. Han sier: "Jf er kun opptatt av fenomenet UFO-bortførelser, og vil samarbeide fullt ut på en ikke-konkurrerende måte med MUFON og CUFOS."

For å demonstrere dette samarbeidet tilbyr Hopkins en spesiell kombinasjon av abonnement på hans IF Bulletin til MUFON UFO Journal, CUFOS International UFO Reporter, og UFO magazine for 100 dollar. Om man abonnerer separat på disse bladene ville det koste 83 dollar totalt. Hopkins sier at kombinasjonen betyr en forenkling ved at man må skrive ut bare én sjekk men at det ikke innebærer at man sparer penger. Det betyr bare at ved å støtte IF så yter du støtte til den mest essensielle publikasjonen på UFO-forskningens område og demonstrerer dybden og seriositeten i ditt forhold til emnet. Din støtte til alle fire bladene vil bidra til ytterligere å heve standarden til hvert enkelt av dem, og utdype vår samarbeidsånd.

Men på tross av Hopkins'forsikringer og "generøse" kombinasjonstilbud, vil hans nye gruppe nødvendigvis måtte konkurrere med MUFON og CUFOS når det gjelder medlemmer og bidrag, bl.a. fordi UFO-bortførelser har blitt et dominerende element av "New Age-ufologien."

Med den begrensede plass som er til-

gjengelig i MUFONs og CUFOS' tidsskrifter så lenge redaktørene har valget mellom å bringe en rapport om et tilsynelatende mystisk lys på himmelen (som kan ha en meget prosaisk forklaring) eller en rapport om en eksotisk kidnappingsopplevelse med Eler, vil de trolig favorisere sistnevnte. Og hvis ikke vil de miste abonnenter til de nye Strieber og Hopkins-publikasjonene, som favoriserer slikt stoff.

KILDE: Skeptical Inquirer, nr. 2/90

PRESSE-ETIKK

I NIB nr. 3/90, s. 6, bragte vi en omtale av Trondheimsavisas kombinerings av en annonse og redaksjonell tekst. Det var to sider ved saken: den redaksjonelle omtalen av annonseproduktet og spørsmålet om annonsens lovlighet.

Rektor Olav Skille, som avisen hadde trukket inn i sin omtale, mente i et brev til NIVFO at annonseteksten ikke var ulovlig, men han reagerte sterkt på avisens oppslag.

NIVFOs henvendelse til Pressens Faglige utvalg (PFU) resulterte som nevnt i (nr. 3/90) at saken ble overlatt til Tekstreklameutvalget.

I mellomtiden har NIVFO også fått svar fra Helsedirektoratet, som bekrefter vår påstand om at selve annonsen er ulovlig. Den 19.10.90 skrev Helsedirektoratet til annonsørene, Trilax-Center og gjør oppmerksom på at gjentakelser av slik annonsering vil bli politianmeldt. NIVFO har sendt kopi av direktoratets brev til rektor Olav Skille.

Angjeldende annonse strider mot §2, jmf. § 6 i lov av 19. juni 1936 - den såkalte kvaksalverloven.

S I S T E :

Etter hva vi hører har angjeldende avis nå 'gått inn' - forhåpentligvis ikke som følge av denne saken!

- Red.

ED WALTERS FORANDRER SIN UFO-HISTORIE ENDA EN GANG

AV PHILIP J. KLASS

Da den verdensberømte UFO-fotografen fra Gulf Breeze optrådte på TV-talk-showet "OPRAH" den 7. september i fjor, imøtegikk han det han selv hadde skrevet i sin egen bok, og benektet at han noen gang har påstått å ha vært bortført av UFOer. Da jeg anmodet Walters om å lese om igjen sin egen bok, svarte han: "Jeg har aldri - jeg gjentar, og les på leppene - jeg har aldri sagt at jeg har vært bortført." På side 261 i Walters bok begynner kapitlet om de påståtte begivenhetene den 1. mai 1988 slik: "Da jeg var 41 år gammel, fotograferte jeg et UFO og ble bortført."

På side 311, i kapitlet skrevet av Eds gode venn og 'endossent' Bruce Maccabee, skriver Bruce: "Ed ble bortført den 17. desember 1987, og det skjedde igjen den 1. mai 1988."

'Bortførelsen' den 17. desember 'dukket opp' etter at Bob Nechslor (en annen Walters-'endossent') oppdaget det fjerde bildet i en serie på fem UFO-fotos (# 16) som Ed påsto at han tok i rask rekkefølge om kvelden den 17. desember, kom fra en polaroid-film-pakke laget i en annen måned enn de andre fire UFO-fotogene.

Da Walters ble gjort oppmerksom på denne uoverensstemmelsen dro han øyeblikkelig avsted og besøkte sin vennlige hypnotisør. Under hypnose kunne Ed (angivelig) erindre at han ble fanget inn av en 'hvit lysstråle' som tilsynelatende transporterte ham inn i et UFO, hvor han mistet det 'virkelige fotografiet # 16'. Da Ed returnerte, var hans kone på plass og ventet på ham med en ny pakke med film, som Ed straks satte inn i sitt kamera. Denne ble brukt til å ta et annet UFO-bilde som Ed trodde var foto n# 16, fordi hverken han eller hans kone Frances kunne huske dette før Nechslor senere oppdaget uoverensstemmelsen med foto # 16. I Eds opprinnelige beretning om hendelsen den 17. desember til MUFON,

ble det ikke nevnt noe om at Frances var til stede i det hele tatt.

Både Maccabee og Nechslor godtok denne forklaringen. Nå da Ed har benektet både Maccabees og sin egen offentliggjorte påstand om "UFO-bortførelse", hvordan vil de forklare den forskjellige filmpakken?

"UFO-LANDINGSPLASS" OPPDAGET NÆR GULF BREEZE

Det første dagslysfoto av et UFO av Ed Walters-typen (med løyne og kuppel på toppen) ble tatt på Santa Rosa Island, bare noen få kilometer sydøst for Gulf Breeze under mitt besøk den 19. august. (I fjor.)

UFO-lufthavneieren Joe Bulshitski (et pseudonym) rapporterer at UFOer begynte å lande på huset hans første gang tidlig i mai 1988. Dette er ganske nylig etter at UFOene sluttet å besøke Ed Walters' "gamle" hus (hvor små UFO-modeller senere ble funnet). JB fortalte at Eter (utenomjordiske) ikke gav noen forklaring på hvorfor de sluttet å besøke Walters. Men da han husket Budd Hopkins' påstand om at Eter er involvert i parringsekspesimenter, uttalte JB: "Kanskje Ed ikke holdt mål for deres behov."

Bulshitski uttalte at det ikke er noen hemmelighet hvorfor Eter så ofte kommer til Gulf Breeze. "De elsker våre vakre strender med hvit sand. Det finnes ingen hav på deres planet - bare gumsete elver." JB kunne også fortelle hvorfor UFOenes gardiner blir trukket ned når vi tar våre fotografier: "De sover om dagen og besøker våre strender bare sent på kvelden for å unngå å tiltrekke seg oppmerksomhet. De bruker nemlig ikke badedrakt, og har kjønnsorganer av uvanlig form."

>>>

Som et uttrykk for påskjønnelse overfor JB for bruken av hans hustak, gav ETeene ham en modell av deres farkost. Den var laget av picnic-tallerkener i plast, lik dem som ble funnet i Ed Walters' gamle hus.

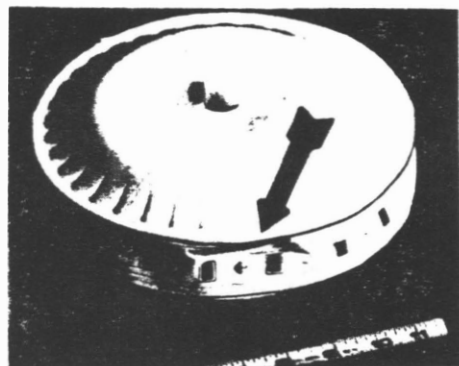
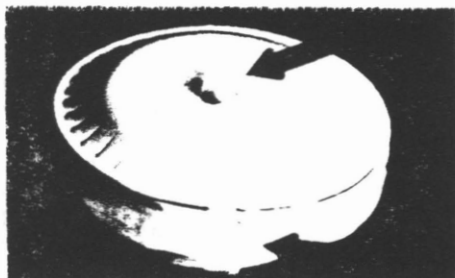
Ed Walters fremholder at de UFO-modellene som ble funnet i hans tidligere hus er "en bløff, plassert der (av 'debunkers') i den hensikt å diskreditere de lokale observasjonene." Han innrømmer dog at UFO-modellenes midtseksjon - som har mørke vindu-lignende felter laget med tusj, og diamantformede områder med små hull for lyset - er laget av tegnepapir som Walters brukte i sitt arbeide med å tegne hus.

Nå påstår Walters at han ikke laget tegningen av husplanen som ble brukt på UFO-modellen før den 6-7. september 1989, nesten to år etter at hans første UFO-fotos dukket opp. Han hevder at tegningen i modellen ble laget for herr og fru Lynn Thomas og at han vraket originalen "en uke eller to senere." Men ifølge Thomas var det ikke før tre uker senere - den 29. september - at han gav Walters beskjed om at han og hans kone hadde bestemt seg for å kjøpe et ferdigbygget hus av Walters, heller enn å la ham bygge et nytt. Ville Walters vrake husplanen før han hørte fra Thomas??

Walters vil ha det til at "debunkers" fant hustegningen i hans søppeldunk og benyttet den til å lage modellen, for så å skjule den i Walters' hus før de nye eierne flyttet inn i november 1989. Ed påstår at 'debunkerne' konstruerte modellen ut fra hans skisse av det UFOet som ble vist i mars-nummeret 1989 av The MUFON UFO Journal.

Men en undersøkelse av UFO-modellen utfordrer Walters' påstander og forklarer hvorfor den belyste "kuppelen" på oversiden av objektet på noen av Walters' tidligere fotografier var litt skjev og ikke vertikal. Hvis 'debunkere' hadde laget modellen etter Eds skisse, ville de ha gjort den vertikal.

UFO-modellens "kuppel" er et flere tommer langt rør - meget likt de som benyttes til beskyttelse på dyre sigarer. Røret fortsetter ned gjennom et hull i plasttallerkenen. Røret er ikke festet på annen måte og vil derfor lett kunne endre stilling. Nettopp dette gjør at kuppelen på enkelte av Eds bilder, men ikke alle, er skjev. Se bildene nedenfor.

Hvis UFO-modellen var blitt laget i 1989 av en 'debunker', ville han/hun logisk ha tegnet de vindulignende rektanglene og de diamantformede køynene hele veien rundt modellens midtseksjon. Men den modellen som ble funnet i Walters' tidligere hus var blank på baksiden.

Grunnen ble klar i juni 1990, da Walters' (tidligere) unge venn Tom Smith jr. sto frem og fortalte hvordan Ed benyttet en lommelykt stukket inn >

i et sort plastør festet til bak-siden av modellen for å lyse den opp.' Dersom sorte 'vinduer' og 'køyne' var blitt tegnet på baksiden, ville de ha kunnet kaste skygge mot fronten av modellen.

Når man sammenligner nyere bilder av modellen med de som ble tatt like etter at den var funnet, kan man se hvor skruket og deformert midt-seksjonen er blitt, som et resultat av at den er blitt håndtert og undersøkt av en rekke personer. (Se bildene.)

Hvis det var slik som Ed påstår, at han hadde kastet tegningen ut som søppel, ville den ha vært 'ballet' sammen i en papirkurv/søppelboks sammen med annet søppel. Den ville da ha vært altfor krøllet til at den kunne benyttes til konstruksjon av UFO-modellen. Og de første fotografiene som ble tatt av modellen etter at den var funnet viser ingen slike skruller og deformeringer.

Walters' påstand om at modellen var blitt plantet av debunkere ble nylig utfordret av en reporter, som som kom med følgende spørsmål: "Hvorfor skulle en debunker gjemme modellen i et trangt kott over garasjen, hvor den aldri ville blitt funnet om det ikke var for at husets nye eier måtte lete etter en stoppekran for midlertidig å stenge av vannet. Hvordan kunne en debunker være sikker på at de nye eierne ville kripe inn i det trange, nærmest utilgjengelige kottet og kikke under isolasjonen?"

Ed kom med følgende forklaring:

Da han og familien bodde der, hadde han et kjøleskap med automatisk isfryser som var koblet til husets vannforsyning via et tynt kobberrør. Walters påstår røret hadde sin egen lille lukkeventil som han sier ble skrudd av og gått ifra, da han flyttet ut på slutten av 1988.

Nå hevder Walters at debunkerne, for å være sikre på at de neste beboerne ville finne modellen, brakk av og fjernet ventilen, for så å lukke røret med en nebbetang. Dersom de nye beboerne hadde et kjøleskap med automatisk isfryser ville de måtte lokalisere husets hovedkran for å skru av vannet før de åpnet opp igjen kobberrøret og koblet det til isfryseren - ifølge Walters. Men om nå de nye beboerne ikke hadde et kjøleskap av denne typen ville UFO-modellen aldri ha blitt oppdaget. [forts. n. side]

EN TEST AV PARANORMALE EVNER

I 1988, da det var planlagt at James Randi skulle komme til Oslo, ble NIVFOs pris på kr. 50.000 til enhver som kunne demonstrere paranormale evner nevnt i en del aviser.

Vi fikk flere henvendelser, men ingen av en slik karakter at vi så noen grunn til å følge opp. Det forekom dog ét unntak. En ung dame fortalte at hun var i stand til å prestere følgende mirakel:

Hun skulle ha for hånden et antall bøker, helst et større antall.

Eksperimentatorene skulle så skrive opp en setning eller to - hva som helst man måtte finne på.

Den unge damen ville deretter ta opp en tilfeldig bok, slå opp på en tilfeldig side, og der skulle enten setningen stå, eller i det minste noe som lignet meget på den aktuelle setningen; evt. en eller annen tekst som helt klart hadde nær sammenheng med setningen.

Tre representanter fra NIVFO møtte damen på hotell Royal Garden, hvor vi ble enige om 'protokollen', dvs. eksperimentbetingelsene.

I henhold til avtale gikk turen så til nærmeste bibliotek, hvor antall bøker skulle være tilfredsstillende. NIVFO-representantene hadde på forhånd skrevet opp et antall korte setninger, alle plassert i hver sin lukkede konvolutt og merket med nummer.

Den paranormale damen startet med nr. 1: hun gikk langsomt langs bokhyllene, og grep plutselig en bok. Det var stor spenning da hun slo opp på en tilfeldig side. Så ble konvolutten åpnet og setningen åpenbaret. Damen lette febrilsk for å finne noe som kunne passe. Men nei, hun måtte innrømme at resultatet var negativt. Vi gikk over til forsøk nr. 2; med samme resultat, og slik fortsatte det hele den avtale serien til ende.

Den unge damen sa at hun var trett etter anstrengelsen, og NIVFO sørget for at hun fikk kjøre drosje hjem.

- KS

Dersom de nye eierne derimot hadde et kjølskap med automatisk is-fryser, ville den enkleste måten å lokalisere hovedkranen på være å ringe den tidligere eier - Ed Walters. Han ville kunne fortelle dem at hovedkranen var plassert utendørs, og mødellen ville aldri ha blitt oppdaget.

Da herr og fru RM (de nye eierne) flyttet inn den 1. november 1989, kjøpte de seg faktisk et kjølskap av denne typen. Men hvis de nå hadde latt forhandleren installere skapet, ville UFO-modellen aldri ha blitt oppdaget. Herr RM koblet selv is-maskinen til vannledningsrøret. Men det ble ikke gjort før flere måneder senere; på slutten av mars 1990.

På denne tiden hadde RM oppdaget visse problemer med air condition-anlegget, og han ringte straks til Walters for å be om hjelp med dette. Og så, sist i mars 1990, da RM om-sider skulle koble til is-fryseren, fortalte han meg at han "nølte med å plage Walters en gang til." Men hadde det ikke vært for at RM ventet flere måneder med tilkoblingen, samt problemene med air condition-anlegget ville han ha tilkalt Walters først - og modellen ville aldri ha blitt oppdaget.

Det var dette at RM bestemte seg for å forsøke å finne hovedkranen selv som førte ham til det trange kottet og dermed til vannledningen. På den måten oppdaget han UFO-modellen som var dekket over med isolasjon - men han fant ikke hovedkranen. Først da var det at RM endelig ringte til Walters. RM var innflytter til Gulf Breeze og ukjent med Walters' UFO-fotografier, og derfor nevnte han ikke modellen han hadde oppdaget.

Hvis RM hadde fortalt Walters om modellen, ville Walters da ha gått inn for at funnet skulle offentlig-gjøres for å vise hvor langt 'debunk-erne' er villige til å gå for å diskreditere ham? Eller ville Ed ha benyttet det samme argumentet for å få RM til å tilintetgjøre modellen og holde oppdagelsen for seg selv?

KILDE: Skeptics UFO Newsletter
september 1990

POLSK AKUPUNKTUR

Warszawa: Den første private klinikken i Polen har nylig åpnet. Det er firmaet J.J. Capricorn Co. Ltd. som står bak foretaket som holder til i Podwale-gaten i den polske hovedstaden.

Firmaet tilbyr blant mange konvensjonelle ting også "kinesisk og vietnamesisk akupunktur og masasje" samt "bioenergitterapi".

Laserterapi er også på listen over det denne polske klinikken kan tilby sine klienter.

Etter omveltningene i Polen det siste året er Polen nesten fritt vilt for privat initiativ, og alt mellom himmel og jord tilbys på det åpne marked; deriblant kvasivitenskap. Men for ordinære polske lønninger er det tvilsomt om dette vil få noen stor tilstrømming. De ligger på ca. 21 norske kroner per dag, så det britiske selskapet vil nok få magre dager i den nærmeste fremtid.

Jan S. Krogh

NIVFO REGION ÖST

NY REGIONSLIDER:

Da tidligere regionsleder for NIVFO ØST, Preben Aavitsland, flyttet fra Oslo til Kristiansand (SØR) ble regionen stående uten leder en tid. Nå har tidligere leder for NORD, Jan S. Krogh, flyttet til hovedstaden og overtatt ledelsen for denne store regionen. Postadressen er: NIVFO ØST, Jan S. Krogh, postboks 8298, Hammersborg, 0129 OSLO 1

Telefon: 02/14 43 00

Vi er ikke i tvil om at Jan S. Krogh vil mestre denne oppgaven, slik han har gjort det med en rekke andre oppgaver i de ti årene han har vært aktiv! - Red

ARKEOASTRONOMI

Av David Vogt

Arkeoastronomi (studiet av den astronomiske kunnskap og tro hos verdens kulturer gjennom deres etterlatenskaper) og etnoastronomi (det samme, gjennom etnografiske opptegnelser) har et desperat behov for hjelp fra skeptikere.

Begge områder (de blir gradvis ett) er unge, og representerer interdisipliner som involverer spesialister med radikalt forskjellige oppfatninger av verden og de metoder man oppnår kunnskap med. Til å begynne med var det en del rabalder fordi så få antropologer interesserte seg for astronomi eller fant noen tilfredsstillende ved de aktuelle beregninger, og fordi så få astronomer hadde noen respekt for antropologi eller noen ferdigheter med den innviklede prosessen argumentoppbygging innen de sosiale vitenskaper. Og det er fremdeles en del rabalder. Ved konferanser ønsker jeg noen ganger at noen få representanter for de gamle kulturene man diskuterer kunne være til stede; de ville nok ha fått seg en god latter av hvordan våre oppkonstruerte grenser mellom fagene begrenser vår evne til å forstå dem. Noen ganger føler jeg det håpløst, men som oftest oppfatter jeg slikt interdisiplinært pionerarbeide som det eneste håp - da det danner båndene som holder skjelettet av vår kunnskap sammen, hindrer det fra å falle fra hverandre. Litt på siden av emnet kanskje, men det er her at god skeptisisme kommer inn: Evnen til å sette spørsmålsteget ved standardoppfatninger, metoder og informasjon er essensiell for tverrfaglig arbeide som arkeoastronomi.

La oss ta et berømt eksempel: Stonehenge. Det ble berømt i arkeo-astronomisk sammenheng ved utgivelsen av *Stonehenge Decoded* av Gerald Hawkins som gav grobunn til mytologi: at Stonehenge og andre europeiske megalitter var 'observatorier' og 'eclipse-computere'. Argumentene var greie nok, de kunne visserlig ha vært brukt til dette

formålet, men de kunne også ha vært brukt til å kalkulere pi til 200 desimaler, beregne tidevannet eller antyde hvor Europas moderne storbyer ville bli lagt. Poenget er: det faktum at vi kunne benytte et relativt innviklet 'verktøy' som Stonehenge for å frembringe en innviklet aktivitet, betyr ikke at de konstruerte den for samme aktivitet, ikke en gang at de så på den som et verktøy. Det er derfor ikke fair å stille spørsmålet, "kunne Stonehenge ha vært brukt til å forutsi solformørkelser?" Det passende spørsmålet å stille er: "Å anta at en opprinnelig metode for eclipseberegninger ville ha involvert (f.eks.) oppstillingen i disse åtte retningene, er et mye høyere antall enn forventet hos Stonehenges stillet opp mot disse retningene?"

Dette er et mye mer begrenset spørsmål, mindre eggende og ladet med vanskeligheter, men det sikrer i det minste muligheten for et nyttig resultat. I de siste 25 år, når spørsmål av denne type er blitt stilt angående Stonehenge og megalittene har svarene alltid vært nei. Selv de moderne keltiske tvangsforestillingene om sommersolverv-observasjoner over Helstenen er blitt utfordret av en måneobservasjon i samme retning og som fungerer litt bedre (og dermed reiser tvil om begge observasjonene.) Etter særdeles omhyggelig forskning finner vi at vi vet mindre om Stonehenges funksjon nå enn noen gang tidligere. Selv om vi vet mer om kulturen og livsstilen til de menneskene som bygde den.

Hva kan gjøres? Der er bare to tilnæringsmåter å stole på når det gjelder å løse de megalittiske gåter. Den første er å søke gralen (*) - 'do-or-die' - med en spesifikk hypotese som rigorøst lar seg teste ved hjelp av den kunnskap vi har. Det er dette man som oftest gjør, fordi det medfører spenning, bokkontrakter, berømmelse og kanskje også hell for de som er modige nok til å forsøke. Altfor ofte

blir mange av prisene vunnet med negative, inkonklusive eller sågar fikserte tester, men det er en annen historie. Hvis testen ikke er klart positiv, er ideen dømt til å forsvinne (når det gjelder antallet av slike tester på subjekter som Stonehenge, har enkelte forskere begynt å frykte for at testene kunne falle positivt ut rett og slett på slump!) De beste hypotesene, og de som mest sannsynlig vil ha suksess, er helt klart de som er fast forankret i anerkjent antropologi, og heldigvis gjør de fleste forskerne nå sine lekser først.

Den andre måten å nærme seg de megalittiske mysterier på er en som jeg foretrekker (siden jeg har relativt få inspirasjoner og er mindre tiltrukket av berømmelse, bokkontrater og hell.) Jeg kaller den for informasjons-vitenskap-tilnærmelsen. Informasjons-vitenskap er det å se på hvordan informasjon er organisert i strukturer, og hvordan disse strukturene bringer kunnskap. Den grunnleggende antakelsen her er at man kan finne et antall subjekter (her megalitter) som det er grunn til å tro hører sammen - bygget av de samme menneskene og/eller over en kort periode i tid og/eller på noenlunde samme sted og/eller med de samme grunnleggende funksjonene. Så analyserer man variasjonen innen gruppen med hensyn til den tilgjengelige informasjon vedr. de ideene man studerer (hva astronomi angår er man først og fremst opptatt av retninger, for geometriens vedkommende av dimensjoner) for å finne ut hva som kan sies om forholdet mellom gruppens komponenter. Slike analyser avdekker strukturen (eller mangel på sådan) innen informasjonen, og setter derfor klare grenser for de hypotesetyper som kan overveies.

Ta nå ikke alt dette så alvorlig; jeg kunne ikke være så svært dyktig, for ellers ville jeg ha løst puslespillet med det samme. Husk at dette er et puslespill laget av mennesker, snarere enn av naturen, hvis puslespill naturvitenskapsmenn er opptatt av å løse. Der er to merkelige poenger ved de ulike typer av puslespill jeg ønsker å overlate deg. For det første finner jeg det interessant

at vi har en tendens til å være langt mer omhyggelige med løsningen av menneskelige puslespill enn av naturens, fordi sosialvitenskapsfolk (og erfaring) har vist oss at menneskelige puslespill er multidimensionale og kan uttrykke skjulte motiver. Spørsmålet er - hvorfor antar vi at naturens puslespill er så enkle? Det andre merkelige poenget er at alle går ut fra at megalittene er et puslespill som har en løsning; tanken på at der kanskje ikke finnes noen identifiserbar hensikt med eller mening med megalittene blir snaut overveid.

Har våre moderne konsepter på orden og presisjon narret oss til å tenke at alle menneskelige ting må uttrykke orden, eller har måten vi så kyndig har sørget for løsninger på så mange av naturens gåter fått oss til å forvente løsninger over alt?

Jeg vet ikke. Søkningen fortsetter. Lev lenge og skeptisk!

KILDE: Rational Enquirer, nr. 1/90. Originaltittel:

'Archaeoastronomy: Standing Stones and Precarious Print'.

David Vogt er kurator ved Museum of Geophysics and Astronomy ved University of British Columbia.

KOMMENTARER:

Arkeoastronomi er en slags variant av astroarkeologi; hvor sistnevnte baseres på en ide om at jorden i fortiden har hatt besøk av vesener fra andre kloder. Jmfr. Däniken.

(*) Gralen - (Graal) -

Ifølge middelalderens trosforestillinger som regel den skål som Josef fra Arimatea samlet Kristi blodsdråper i, eller den som ble brukt under nattverden. Opprinnelig dreier det seg trolig om keltiske myter i forbindelse med fruktbarhetskultus. Men disse ble tidlig satt i forbindelse med sagnkretsen om kong Arthur og ridderne av det runde bord.

- Red.

ROMBAMSEN

Det kommer mye rart ut av UFOene nå for tiden. Det er ikke som i de gode gamle dager, på Adamskis tid, da tallerkenene kom fra planetene i vårt eget solsystem. De reisende var våre naboer så å si - mennesker som oss, som hadde tatt den lange turen for å fortelle at det er usunt å forgifte planeten og at våre kjernefysiske pang-pang er farlige.

Hvor ble de av disse vennlige, lys-lokkede venusianerne? Kanskje er de kommet til at vi nå skikker oss tålelig bra. Kanskje bedre enn på enkelte andre kloder? Skal vi dømme etter den moderne ufologien kan det være grunn til større bekymring over tilstandene der ute enn på vår egen arme jord.

Dagens 'kontaktpersoner', som Whitley Strieber, Bud Hopkins med flere, kan fortelle om uhyrer som ankommer hit og utsetter jordboere for de mest seltsomme ting.

Men fremdeles forekommer det kose-lige innslag også. Et relativt ferskt eksempel er besøk av en rombamsen, hvis vi skal tro herr F. Hansen fra København. Han har skrevet en bok om sitt møte med denne bamsen: "Møte med gesandten", heter den. Det begynte i april 1980 - dog ikke 1. april. Et UFO gikk inn for landing på et ikke nærmere angitt sted. Og ut av farkosten kom en hyggelig utseende rombamsen. Ja, hva kan vel være mer tillitvekkende? Bamsefar var utsendt fra en organisasjon som heter Velferdsforbundets kontaktutvalg, som hadde utsett F. Hansen som sin ambassadør på jorden. Hansen har fått vite at det finnes tre organisasjoner ute i rommet som tar seg av vår overvåking, og vi siterer:

"Det påstås at en organisasjon av romvesener som kalles 'jordovervåkingen' prøver å bevare jorden som en fredet naturpark, som det ikke må gripes inn overfor. Og de registrerer hva som i mellomtiden foregår, i sær menneskehetens utvikling. Samtidig prøver en organisasjon som kalles 'Velferdsforbundet' å gjennomtrumfe tillatelse til å gripe inn overfor all nød og elendighet på jorden, noe som jordovervåkingen forsøker å motsette seg, fordi det er et inngrep i utviklingen."

Men det finnes også en tredje organisasjon, ved navn 'Yoblarkulturen'. Om denne skrives det: "Det skulle være en organisasjon av menneskelige romvesener som mener at man kan oppnå enorme livsverdier ved hjelp av kyss, hvis man praktiserer de rette kyssevaner, som fremmer ens mottakelighet for opplevelsen. F.eks. ved ikke å gjøre det for ofte, så sløves man overfor virkningen, eller ved gruppeaktiviteter som forener kyss med meditasjon eller lignende. Denne organisasjonen skulle arbeide i det skjulte med å påvirke jordboernes kyssevaner for å skjenke oss store livsverdier, og deres metoder til å påvirke oss skildres ganske utførlig."

Fremfor alt er rombamsene, og hva som måtte finnes av andre vesener, bekymret over forholdene her på jorden.

Hansen er stifter av UFO-foreningen UFOK (UFO-konfrontasjon). Han forestiller seg at man i UFOK baserer seg teoretisk på de mottatte budskaper, slik at de for den sluttede krets er hva Bibelen er for de kristne og Koranen for muslimene. Selve hjelpeprogrammet for de jordiske u-landene starter på et litt lavere bluss, f.eks. ved å knytte rya-puter (sic.!).

Ellers fortelles det om en klode hvor det finnes et folkeslag med lys, grønnlig hud. De er kanibaler: "Når noen dør spretter de dem opp og opplever seksuell opphisselse ved å berøre deres innvoller under voldsomme orgier."

- Det var naturligvis ikke uten romfolkenes inngripen at H.C. Andersen ble en kjent forfatter. Den 'Telepatiske lytterpost' i rommet fant ham og avsluttet å gjøre ham til en stor forfatter.

- Kyssekulturen fra planeten Yoblar har aktivt påvirket de tidligste Hollywood-filmene. Også Walt Disney fikk besøk av dem, og de hadde en finger med i spillet da 'Snehvit og de syv dverger' ble laget.

Willy Wegner har omtalt boken i Paranytt nr. 1/91, og han sier at bokens pris Dkr. 65, er billig for 107 siders underholdning.

- KS.

Kreasjonisme

I 1989 rapporterte 'Acts and Facts' (en publikasjon utgitt av den religiøse organisasjonen Institute for Creation Research [ICR] at en av deres profesjonelle propagandister, Ken Ham, hadde besøkt "tretti vitenskapelige klasser i fire ledende public Schools i Illinois". Han hadde der presentert "skapelsesbeviser" for studentene.

Siden bladet ikke identifiserte disse skolene, foretok medlemmer av North... Illinois Committed of of Correspondence (NICC) en del telefonoppringninger og klarte å identifisere Peoria som et av de stedene hvor herr Ham hadde opptrådt.

Siden da har Mr. Ransie Traxler fra Saint Louis Association for the Teaching of Evolution [SLATE], lagt ned et stort og tidskrevende arbeide for å undersøke situasjonen i Peoria. Traxler er lærer og kreasjonistobservatør for Midwest Committee for Rational Inquiry i sydlige Illinois. Han har gjort en del forbløffende oppdagelser som burde interessere loydlige amerikanere over alt. Gjennom en omfattende brevkampanje fant han at offisielle myndigheter i Peoria skoledistrikt ikke var lystne på å gi ham opplysninger om kreasjonistiske aktiviteter i området. Etter å ha purret på svar i flere måneder klarte han dog å avdekke følgende fakta:

Kreasjonisten Ham talte til studentene ved Peoria public school våren -89. Og Ham skal besøke stedet igjen i løpet av skoleårene 1990-91.

Kreasjonister har holdt foredrag ved disse skolene i Peoria over en periode på ti år, etter invitasjon fra skolemyndighetene.

ICR-boken Scientific Creationism, skrevet av ICR-grunnleggeren og kreasjonistaktivisten Henry Morris, har stått på listen over godkjente bøker for skolene i Peoria siden 1976. Samtlige av lærerne har mottatt et eksemplar av boken (sannsynligvis ved hjelp av statsbidrag) til bruk for tilretteleggelse av lekser.

Studentene har anledning til å være borte fra klassene når/hvis evolusjon blir diskutert (Alle indikasjonene taler for at noen forsvarlig behandling av evolusjonsvitenskap ikke eksisterer i Peoria-skolene.) Men studentene har ikke lov til å forlate rommet når kreasjonismen presenteres. Dette ifølge uttalelse fra foreldre, hvis sønner går på skole i Peoria.

Peoria School District er fullt og fast bestemt på å fortsette sin ukonstitusjonelle praksis med å undervise kreasjonisme overfor et kapret publikum i et statsstøttet forum.

Skolestyret påberoper sitt vedtak om kontroversielle emner som rettferdiggjørelse for kreasjonismeundervisningen. [Artikkelen gjengir dette vedtaket, eller politiske erklæringen i fem punkter].

Det burde være åpenbart at kreasjonisme, i henhold til styrets egne kriterier, ikke hører hjemme i Peorias skoler. F.eks., kreasjons-"vitenskap" er, ifølge den beste vitenskap vi har, "fiction" og en pseudovitenskap, og kan derfor ikke ha noen "meningsfull relasjon" til biologistudiet eller til historie. Kreasjons-"vitenskap" har ingen mekanisme, ingen evidens til å støtte den, (kreasjons-"evidens" består kun av sporadiske angrep på evolusjonen) og på forhånd fastlagte svar på spørsmål om "opprinnelse".

Skolestyret trenger å bli minnet om at Peoria ikke er noen uavhengig republikk eller teokrati. Enten fundamentalistene i Peoria liker det eller ikke, så er byen en del av de forente stater og dermed berørt av konstitusjonen og avgjørelsene i Høyesterett.

The Supreme Court, i Edwards vs Aguillard (1987) slo fast at den statsstøttede undervisning i kreasjonisme er ukonstitusjonell fordi den strider mot the Establishment Clause of the First Amendment, som anvender forordningen

etablert i Lemon vs Kurtzman (1971). Ifølge Lemon-testen må statens handlinger ha et klart sekulært formål, den må verken fremme eller nekte religion og må unngå overdrevne forviklinger med religion. Høyesterett (i Edwards-saken) uttalte at undervisning i kreasjons-"vitenskap" "medfører en uunngåelig religiøsitet og "fremmer en spesiell religiøs tro". Og videre, siden konseptet **kreasjon** impliserer en **skaper**, kan lærere i kreasjons-"vitenskap" lett overskride den fine gransen ved å forsvare et åpenlyst religiøst synspunkt, kanskje som svar på studentenes spørsmål om hvem eller hva som foretok skapelsen. Den eneste måten å unngå en slik undervisning i dogmer på ville være en kontinuerlig overvåking av forelesningene på statens bekostning, noe som uten tvil betyr "overdrevne forviklinger med religion".

Lesere som føler seg engasjerte i denne saken burde skrive til:

Chester W Dugger, EdD
Executive Director
High School Programs
Peoria Public School District 150
3202 North Wisconsin Avenue
Peoria, Illinois 61603 - USA

Mr. Francis Durin
President
Peoria School Board
(samme adresse som ovenfor)

KILDE: THE PSEUDO SCIENCE MONITOR
MÅNEDLIG TIDSSKRIFT FOR
Midwest Committee for Rational Inquiry,
Des Plaines, Illinois.

ORIGINAL TITTEL: Science and the
Creationists: Not Banned in Peoria,
av Al Martin.

JAMES RANDI TIL NORGE I AR?

CSICOPs verdensberømte "trollmann", James Randi, er profesjonell tryllekunstner, forfatter og fordragsholder. Han har skrevet en rekke bøker og har hatt artikler i mange ledende vitenskapelige tidsskrifter etc. Randi har hatt sitt eget radioshow i USA; det har vært TV-programmer om ham i flere land, og mer enn 30 ganger har han opptrådt på det populære Jonny Carson Show i USA. Randi har vært på tre verdensturnéer som underholder og foredragsholder. I 1974 opptrådte han for presidenten i Det Hvide Hus.

James Randi har gjort en overveldende innsats for å avsløre 'paranormale' humbugmakere, blant andre Uri Geller. Slike personer mister straks sine 'evner' når Randi er til stede. Han har også utlovet en pris på \$100 000 til enhver som kan vise ham et ekte paranormalt fenomen. Mange hundre har forsøkt seg, men uten hell.

Under Randis turne i 1988 sto også Norge på programmet, og NIVFO ØST la ned et stort arbeide i den anledning. Dessverre måtte turneen da avbrytes.

Etter stadige forespørsler fra de europeiske skeptiker-gruppene har Randi nå lovet å foreta nye Europa-besøk, og vi får håpe at også Norge kan komme med. Vi har kontakt med Randi både pr telefon og telefax, og vil komme tilbake med nærmere informasjon til leserne.

- Red

FLERE MERKELIGE SPOR I TERRENGET:

UFO I VANYLVEN?

SYVDE: UFORKLARLIGE SPOR I TERRENGET VED BLÆJEVATNET I VANYLVEN HAR FØRT TIL AT FOLK LURER PÅ OM EN UFO-GJENSTAND HAR PLOYD OPP ET OVER SEKSTI METER LANGT OMRÅDE. INGEN KAN GI EN FORNUFTIG FORKLARING PÅ HVA SLAGS ENORME KREFTER SOM HAR VÆRT I SVING.

Slik innledes historien i Sunnmørs-posten for 30. juli i fjor.

Det var fredag (28. juli) at Åge Olsen oppdaget sporene. - På avstand trodde jeg at det var en gravemaskin som hadde gravd en slags veistubb. Da jeg kom nærmere forsto jeg ingen ting. Et seksti til åtti meter langt og åtte bredt område er planert på langs av dalen. Her er ikke spor av verken is eller sten. Det ser ut som det nylig har hendt, sier Åge Olsen til Sunnmørsposten.

Det er ved Blæjevåtnet 700 meter over havet at terrenget er planert. Noen hundre meter fra sporet strekker det tusen meter høye litjebjøla seg til værs. Et ras fra dette fjellet var observert i vinter, men ingen av de som har sett på sporene tror at de kan ha sammenheng med raset. Dessuten går sporene på tvers av dalen.

- Hadde jeg trodd på UFOer så ville jeg ha sagt at det var et flygende objekt som har laget sporene, sier Åge Olsen fra Hjørungavåg. Hans svoger, Bjarne Sjøstad fra Hellesylt kan heller ikke gi en logisk forklaring på fenomenet. - Jeg har sett at lyn har laget spor i terrenget, men ikke på langt nær så stort som dette. Det kan se ut som om et objekt har sneiet ned i terrenget et par ganger før det har tatt av igjen, sier Bjarne, som har gransket området på jakt etter andre spor. - Flere stener er trykt flate eller blitt kløvd, men det finnes ikke spor på stenene etter metall eller andre stoffer, sier han.

Stedet ligger omtrent en times gang fra nærmeste vei. Det er utenkelig at kjøretøy har vært i området. I vinter og vår har det vært observert flere

merkelige lysfenomen i Syvde-området. Dette sterke lyset som slår seg på og av er visstnok også observert i Dalsfjorden som ligger 4-5 kilometer øst for funnstedet. Folk i området spør seg nå om dette kan ha sammenheng med sporene på fjellet.

Sunnmørsposten følger opp saken den 31. juli, 1., 2. og 9. august.

- Fenomenet høres merkelig ut, sier geotekniker Bjørn Wivestad, som ikke tror snøras er grunnen til sporene.

LYNNEDSLAG

Meteorolog Dag Kvamme ved Værvarslinga på Vestlandet sier til avisen at lynnedslag kan være årsaken til sporene. Den svære dimensjonen og oppgravningen er i strid med denne teorien, men det hender ofte at lynet etterlater seg slike spor, sier han.

"MULIGE-UFO SPOR"

Den 9. august forteller Sunnmørsposten at en ufolog har vært på stedet og tatt prøver fra sporene. - Jeg tror det kan være spor etter en UFO, men sikker er jeg ikke. Det ser ut som om noe maskinelt har laget dem, sier ufolog Johannes Anonby, som altså oppfatter UFOer som noe "maskinelt". Og mens han var i sving med å ta prøver skjedde det noe rart. - Den trofaste klokken min stoppet og begynte ikke å gå igjen før vi kom ned fra fjellet. Siden har den gått som normalt. En skal ikke legge for stor vekt på dette, men ved en rekke UFO-observasjoner har mekanisk utstyr stoppet under observasjonene eller ved det stedet UFOen er observert, forteller han.

Ja, det heter seg slik i de ufologiske skrifter, men dette er som regel anekdoter, og man har sett at det finnes rimelige alternative forklaringer.

- KS

Et spørsmål om tid

AV WILLY WEGNER

New Age - ny tid - er det helt store for tiden. Vi befinner oss midt i de nye tider. Slik er det i hvert fall ifølge forlagsbransjen, og slik er det ifølge mange av de mennesker som krysser seg gjennom livet med helsekost, astrologi, kanalisering og hva som ellers finnes av tilbud på det holistiske marked som forener sinn, kropp og ånd.

New Age er også det helt store dyr i åpenbaringen, når man skjeler til de kristelige miljøer som kjemper mot nyreligiositet; det samme gjelder de organiserte skeptikerkretser. Det finnes kretser av skeptikere som tar seg av åndelig forurening slik som Kommune-Kemi tar seg av den mer håndgripelige.

Men hvor nytt er det alt sammen, her i disse nye tider? La meg begynne med å sitere en lederskribent av litt eldre dato. Under rubrikken "Tiden er inne", gis det uttrykk for følgende:

"Enhver som bare følger en liten smule med i tidens strømninger, vil ikke ha kunnet unngå å legge merke til at det verden over går en bølge av interesse for de såkalte overnaturlige ting. Den utenlandske dags- og ukepresse har plutselig begynt å beskjeftige seg med okkulte fenomener i en grad som man for bare et eller to år siden ikke ville ha holdt for å være mulig, og man har virkelig gått så langt som til å påstå at det må være en dypere mening med vår tilværelse her på jorden. La forklaringen på alt dette være den astrologiske, at vi er i ferd med å gå inn i Vannmannens tidsalder, den profetiske, at menneskene skal tvinges inn under en ny åndelig innstilling for å kunne motta de store katastrofer og begivenheter som er nær forestående, eller den rent verdslige, at det er en "etterkrigspsykose". Kjensgjerningene viser at tiden er inne til grundig å ta opp de emnene som egentlig alle tenker på, men bare få snakker om."

Som sagt så gjort! Sitatet stammer fra første nummer av tidsskriftet "O.M." - Skandinavisk blad for moderne okkultisme, og bladet kom ut den 1. januar 1933.

Allerede (eller kanskje igjen) i begynnelsen av 30-årene snakket man og skrev om de nye tider. Den gang som nå var emnene det kjente galleri bestående av mystikk, overtro, pseudovitenskap og en søker etter livets mening. Og den gang som nå presentert av velmenende mennesker som hadde "sett lyset", iblandet en delmengde plattenslagere og galninger.

Er New Age av i dag dermed ikke bare den gamle kjente modell i tredje eller fjerde reviderte og forøkede utgave, tilpasset tidens tann og lansert av neo-okkultister?

Det har vært skrevet mange bøker under etiketten New Age, og herav noen få kritiske. De fleste bøker som forholder seg kritisk til New Age er skrevet av bekymrede skribenter av kristelig observans. De ser ofte New Age og det som følger med som et nytt anslag fra antikristelige krefter.

På dansk er det tale om bøker som "New Age - det falske paradiset", "Hemmelig hjernevask: New Age, en ny verdensreligion" og "New Age - verdensbillede og menneskesyn i New Age-bevægelsen". I tillegg kommer så boken "New Age - på vej mod et nyt verdensbillede" som er beregnet til undervisningsbruk. Beklageligvis er sistnevnte bok ganske ukritisk.

Litteratur som taler for New Age lar seg ikke liste opp på en stuss, men jeg skal bare henvise til bokhandlernes hyller, til en viss grad folkebibliotekene og særlig til spesialforretningen Det Ukendtes boghandel i henholdsvis København og Århus. Dessuten finnes tidsskriftet Nyt Aspekt, og for dem som vil ha litt mer dybdeboring vil jeg vise til det svenske tidsskriftet Sökaren.

Som det vil fremgå av de følgende artikler i dette nummer av Para-Nyt (*) så spør amerikanske skeptikere (**) at New Age meget snart blir til Old Age. Dette forlyder ikke minst fra amerikanske forlagskretser. Hva sier en dansk forlegger til det?

>>

I Bogmarkedet 1989 nr. 50 skriver Peter Juhl Svendsen at Det Ukendtes boghandel selger masser av bøker: "Vi er ikke særlig avhengige av nyheter og bestselgere, men finner vår styrke i også å ha de bøkene på lager som ellers er avskrevne av de fleste andre fordi de stammer fra forrige år eller eldre. Visdommen er jo evig", faststslår Juhl Svendsen.

De bøker som omkring årsskiftet solgte best i Det Ukendtes boghandel var titler som "Tiden er en illusjon" av Chris Criscom, "Krystaller og ædelsten i healing og terapi" av Jette Holm, Louise L. Hays "Helbred dit liv", Shirley MacLaines "Træd indenfor" samt "Politikens bog om healing." Dette var tydeligvis jule-gavene til New Age i Danmark.

Juhl Svendsen er imidlertid ikke helt glad: "Skulle man komme med et hjertesukk måtte det bli at så mange forlag har begynt å kaste seg over emner som astrologi, healing, kosmologi, yoga, tarot etc., uten å ha den store forståelse for disse emnene. Det medfører at det utgis endel bøker hvis kvalitet kunne ha vært bedre. På den annen side kan man glede seg over det voksende og brede tilbud", glatter Juhl Svendsen ut.

De negative holdninger til New Age-utviklingen er altså ennå ikke nådd til Danmark. Juhl Svendsen avslutter med denne spådommen for året 1990 og New Age-litteraturen: "Strømmen av den slags bøker vil utvilsomt bli enda sterkere i 1990." Ingen er vel på det nåværende tidspunkt i tvil om at hans spådom holdt stikk.

KILDE: Para-Nyt nr. 3/90. (I sin helhet viet til temaet New Age.)

(*) Inneholder bl.a. artikler av kjente skeptikere som Paul Kurtz, Murray L. Bob, og Al Seckel.

(**) Se NIB nr. 4-5/90, s. 41.

FAKTA

ER ET UTMERKET BLAD, MEN SELV DE BESTE KAN FEILE...

De populærvitenskapelige bladene kan være en utmerket kilde til forståelse av vitenskap. Ikke minst i 'FAKTA' har man ved flere anledninger sett gode eksempler på imøtegåelse av pseudo-vitenskapelige forestillinger. Dette har vi påpekt tidligere.

Men i Fakta nr. 2/91 bærer det galt avsted. Artikkelen "Slik virker akupunktur" presenterer ikke vitenskapelige fakta om nålestikkterapi, men derimot eldgamle mystiske forestillinger og okkulte begreper om kroppen. Artikkel-forfatteren unnsner seg ikke en gang for å fortelle om kirlian-fotografering av "energi-felter" ("aura") - man er fristet til å tro mot bedre vitende. (Jmfr. spesielt NIB nr. 3/86.)

Virkningsmekanismene for akupunktur er i dag ansett for å være tilstrekkelig klarlagt og kjent. Dette er behandlet i tidligere nummer av NIB, med fyldige referanser, men det kan være grunn til å utdype en del punkter senere.

NIVFO har sendt en kommentar til Fakta, hvor vi bl.a. fremholder følgende:

- I en tid hvor begeistringen for det irrasjonelle, for førvitenskapelige mystiske og okkulte forestillinger gjør seg gjeldende på en måte som med god grunn bekymrer mange, er det beklagelig at stoff av dette slag presenteres i en slik form at uinnvidde lesere kan forveksle det med vitenskap.

Tidligere har 'Illustrert Vitenskap' presentert en lignende artikkel om akupunktur - alt dette på tross av en alminnelig vitenskapelig enighet om viktigheten av å få fjernet de gamle okkulte begrepene fra smertebehandling med nåler.

Hvorfor er det tilsynelatende så få seriøse forskere som bryr seg om hva som står i populærvitenskapelige tidsskrifter?

- KS

LESERNES SIDER

DØPTE KATTER - SUSPENDERT

Geneve, 10. desember (90)[KIT-EPS]: Pastor Matthias Pöhländ i Den Luther-ske kirke i Thüringen i Tyskland er blitt suspendert fra tjenesten fordi han har døpt katter som tilhører eldre i sognet. Kirkeledelsen betegner prestens oppførsel som "teologisk sett høyst suspekt". [BT 11.12.90.]

DYRE MINNER

Vil du bruke et par tusenlapper ekstra når du mister en firbent venn, vet bonde og lærer Knut Haugo på Voss hva du skal gjøre. Han kan nå tilby både kremering av dyr og en plass på Norges første minnelund for kjæledyr. Hugo har alt hatt tre hundeligg inne i brennkammeret sitt. På minnelunden har han plass til et par tusen dyreurner. Dyrebeskyttelsen hilser tiltaket med glede. [BT 10.12.90.]

Det er Per Knag, Morvikbotn, som har sendt oss disse notisene klippet fra Bergens Tidende. Og han skriver i sin kommentar: - Kan vedlagte klipp være uttrykk for en retning vi er på vei mot? Noe som redaksjonen gav uttrykk for i sin lederartikkel i NIB 4-5/90. Galskapen er på gli. I Egypt vet vi at katter for ca. 5000 år siden ble holdt som hellige dyr i flere århundre. De ble balsamert og gravlagt. Om en balsamerer eller kremerer sine døde dyr før en begraver dem kan komme ut på ett. Det hele er mer skremmende enn noen korte spøkelseshistorier jeg her vil fortelle:

Da jeg var helt ung opplevde jeg både poltergeist og andre ulyder i hytten til mine foreldre. Særlig var bankeånden aktiv når uværet var verst. Vi barn lå med skrekkblandet fryd og hørte på uvesenet. Helt til jeg en særlig sterk storm-"natt" hører min far si til min mor: - Nei, nå må jeg se å få ordnet den løse stenen i skorstenen." Så der fór den ene ånden opp i røyk. Men ikke alt uvesenet hadde forlatt hytten. Det var en særlig sterk tikkende lyd på soverommet

Vi mener.

under taksjeggjet hvor jeg hadde sengen min. Denne tiltok sterkt i skumringen.

En dag sier min far: - Vi må opp og se på noen løse taksten på hjørnet der. Og under takstene lå hundrevis ja, kanskje tusenvis av stakkars insekter som hadde blitt fanget som i en felle mellom stenene og takpapp-en. Siden hørte jeg ikke mer til urovekkende lyder. Hadde min far levd i dag, kunne han sikkert ha forsørget familien som demonutdriver.

En annen historie som jeg ikke kan bekrefte riktigheten av, er at en storbonde hørte underlige lyder fra sin datters soverom. Han trev haglen fra veggen og for opp, akkurat tidsnok til å se en hvitkledd skikkelse fare ut av vinduet. Han rakk såvidt å sette noen velrettede skudd i demonen før den forsvant. Flere hørte da at den utstøtte spøkelsenes vanlige lyd: UHU- UHU, eller var det AU-AU. Nei, det var UHU for å være en virkelig god spøkelseshistorie.

Beviset fant en kort etter. Som et Torino-likklede lå det i skogbrynet; gjennomhullet og blodig.

Per Knag.

SKAL-SKAL IKKE....

Jovisst -
Benytt lesernes
spalte!

Alle mener noe;
Alle kan ha noe å
bidra med.

Willy Wegner

UFOER OVER DANMARK

bind 2: 1965-1990

Så er den endelig kommet, den for mange etterlengtede bok: Bind II av Willy Wegners UFOer over Danmark. Bind I er omtalt i NIB nr. 1/89.

I første bind gjennomgås den såkalte pionertiden, da 'spøkelsesrakettene' (også omtalt i samme nr. av NIB) drev på som verst over de nordiske land.

I bind II tar Wegner for seg UFO-bevegelsen fra 1965 til 1990, og det er fremdeles ingen kjedelig historie!

Willy Wegner har selv vært med i dansk UFO-bevegelse i et kvart århundre og kjenner som få denne innenfra. Han har bygget opp et veldig arkiv over både danske og utenlandske UFO-observasjoner. I denne boken skildrer han den danske UFO-historiens mest spektakulære begivenheter, samt noen av dens markante personligheter gjennom de siste 25 år. Her kan man lese bl.a. om:

- * Den store UFO-bølgen -
 - * Orthon-bevegelsen og dommedag -
 - * Politibetjent stanset av UFO -
 - * Den merkelige romkulen -
 - * Politiet på UFO-jakt -
 - * Invasjon fra verdensrommet -
 - * Tut-Ankh-Amens disipler -
 - * Folklore og UFOer -
 - * Kampfly på UFO-jakt -
 - * UFOer, demoner og nærkontakt -
- samt mye, mye mer.

Boken er også rikelig illustrert, bl.a. med bilder som ikke har vært offentliggjort tidligere. Den er forsynt med kildehenvisninger og referanser, samt et register til begge bind.

Willy Wegner er som nevnt ekspert på dette området. I tillegg til det som er nevnt foran har han også reist landet rundt og intervjuet UFO-observatører og forgrunnsfigurer på området og tatt opp mye av dette på lydbånd.

I et tema som dette blir det selv sagt et vell av data å håndtere. Det har da gjerne lett for å få karakter av 'mursten' og tungt fordøyelige oppramsing. Her er det at Wegners treffelige fremstillingskunst kommer inn. Bøkene er lettlest, spennende og ikke minst fornøylige. Her kommer det virkelig vesentlige frem, det fokuseres på sakens poenger på en måte som gir leseren maksimalt utbytte - også i form av en sjelden underholdningsgevinst.

Selv om bøkene primært handler om Danmark, kan beretningen være nesten like aktuell hva angår mange andre land, man vil kjenne igjen hovedtrekkene; de som utgjør en del karakteristiske sider ved UFO-bevegelsen opp igjennom årene.

Den som er interessert i å sette seg inn i disse tingene kan neppe finne noen mer verdifulle enkeltkilder enn disse to bøkene. Og hvis man dertil vet å sette pris på virkelig fin underholdning, er saken helt klar: Kombiner det nyttige med det behagelige!

Willy Wegner: UFOer over Danmark,
Bind II: 1965-1990.

208 sider, 50 illustrasjoner.
Paperback.

Pris inntil 29.2.91: DKr. 148,-

Deretter DKr. 198,-.

Bind I koster DKr. 128,- (+ porto).

BESTILLING FRA:

Det Ukenktes Boghandel/Sphinx forlag,
Skindergade 19,
DK-1159 KØBENHAVN K.

Telefon: 3313 3701, Fax 3314 5338

- KS